DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 158. Czwartek, 7 (19) Lipca. 1866 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących po Świętach uroczystych i niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku niezwracają się.— We wszystkiem co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 3.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8.—Półrocznie rs. 4.—Kwartalnie rs. 2.—Miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nieprzyjmuje się. - Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5.—Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie: Rocznie rs. 9 kop. 20.—Półrocznie rs. 4 kop. 60.—Kwartalnie rs. 2 kop. 30.—Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się rs. 1.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 6 (18) Lipca.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne w ilości rsr. 9,365 kop. 28, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Lipca r. b. małżonkom *Majewskim*, właścicielom dóbr Błotnica *A* i *B*, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Radomskim, Gminie Błotnica, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 38,741 kop. 42, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Lipca r. b. Ignacemu *Podoskiemu*, właścicielowi dóbr Jarczów, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Łukowskim, Gminie Jarczów, wysłane zostało do Kasy Powiatu Siedleckiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,745 kop. 17, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Lipca r. b. Janowi *Czarnowskiemu*, właścicielowi dóbr Mirosławice, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Gostyńskim, Gminie Wojszyce, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,555 kop. 93, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Lipca r. b. Henrykowi *Kolbe*, właścicielowi dóbr Przywieczorzyn, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Włocławskim, Gminie Lubanie, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,493 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17 Lipca) r. b. Stanisławowi *Lesiewskiemu*, właścicielowi dóbr Sławęcin, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Grabów, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 9,458 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Lipca r. b. Feliksowi *Pruszakowi*, właścicielowi dóbr Koszajec, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Łowickim, Gminie Rybno, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs 19,066 kop. 47²/₃, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Lipca r. b. Bruno *Kołaczkowskiemu*, właścicielowi dóbr Suchodoły, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Krasnostawskim, Gminie Suchodoły, wysłane zostało do Kasy Powiatu Lubelskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,499 kop. 13, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Lipca r. b. Waleremu *Smoczyńskiemu*, właścicielowi dóbr Liszno, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Radomskim, Gminie Doleck, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 5,040, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Lipca r. b. Tomaszowi *Wilkońskiemu*, właścicielowi dóbr Trzylatków wielki i mały, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Warszawskim, Gminie Trzylatków, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 482 kop. 11, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Lipca r. b. Aleksandrowi, Arturowi, Józefowi, Eugenjuszowi i Eustachemu *Czarnowskim*, właścicielom dóbr Wały, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Gostyńskim, Gminie Krzyżanówek, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 599 przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Lipca r. b. Robertowi *Berner*, właścicielowi dóbr Folwark Sierzchowo, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Włocławskim, Gminie Lubanie, wysłane zostało do Kasy powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs 4,425 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Lipca r. b. Teresie *Kreuschner*, właścicielce dóbr Bedlinko, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczyńskim, Gminie Końskie, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy.

Szkoła Główna Warszawska zawiadamia, że zapis na rok akademicki 186⁶/₇ rozpocznie się w dniu 23 Sierpnia (4 Września) i trwać będzie do dnia 8 (20) Września r. b. włącznie.

Monarsze zadowolenie. Najjaśniejszy Pan oświadczył monarsze zadowolenie wojennemu gubernatorowi obwodu turkiestańskiego, jenerał-majorowi Romanowskiemu i wszystkim naczelnikom oddziału, który miał udział w zdobyciu szturmem Chodżentu 24 maja r. b.; a szeregowcom tego oddziału Jego Cesarska Mość udzielił gratyfikacją po rub. sr. 1 dla każdego. (*Rus. Inw.*)

Order. Najjaśniejszy Pan, oceniając waleczność i rozporządzenia wojennego gubernatora obwodu turkiestańskiego jenerała-majora Romanowskiego, przy zdobyciu 24 maja r. b. szturmem twierdzy Chodżentu, udzielić mu raczył order św. Anny 1 kl. z mieczami. (*Rus. Inw.*)

Przegląd. Najjaśniejszy Pan, w dniu 30 czerwca r. b. raczył znajdować się na placu Wołkowym podczas odbywanej próby z działami nowo wprowadzonemi do artylerji rosyjskiej, które nabijają się z tylnej części armaty; przyczem odbyło się strzelanie do tarczy żelaznej z 8-mio calowego działa żłobkowanego, tudzież z dział żłobkowanych różnego kalibru, zaprojektowanych dla fortecznej, pozycyjnej i polowej artylerji.—Najjaśniejszy Pan, będąc zupełnie zadowolony trafnością i siłą pocisków, oraz łatwością działania nowemi armatami, oświadczył monarsze podziękowanie towarzyszowi jenerał feldcejchmistrza jenerał-adjutantowi Baranceowi, pod kierunkiem którego osiągnięte zostały tak pomyślne skutki. Jego Cesarska Mość oświadczył także najwyższe zadowolenie jenerał-lejtnantowi Riezwemu, wszystkim członkom i sekretarzowi komitetu artylerji, a żołnierzom i podoficerom, którzy znajdowali się na bateriach, udzielił gratyfikację po rublu sr. dla każdego. (*Tamże*).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 6 (18) Lipca.

I tak, trzydniowe zawieszenie broni nie doszło do skutku, jeżeli wierzyć dzisiejszemu naszemu telegramowi, i prusacy dalej posuwają się ku Wiedniowi, dając baczenie jednocześnie na Ołomuniec, gdzie stoczyli pomyślną walkę. Tymczasem nie widać, żeby Wiedeń chciał się pod-

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

D. 5 (18) lipca.

Dawno już nie pamiętamy takiego napływu sztuk nowych na obydwóch scenach tutejszych. P. Stolpe nowy reżyser dramatycznej części, sypie jak z rogu obfitości coraz nowe komedje, które jakkolwiek nie posiadają wyższej artystycznej wartości są przecież wybornym środkiem do odświeżenia bieżącego repertuaru i zachęcenia rozgrzanej na upale publiki do przejścia przez teatralne progi. Lecz i na scenie wielkiej, część liryczna, zostająca pod sterem p. Matuszyńskiego, prosperuje nie lada. Dwie nowe operetki, „Pensjonarki" Schuppego i „Dzwonek" Donizettego, pojawiły się jedna za drugą w niewielkiej przerwie czasu! Taki ruch dwóch części widowisk, a nawet przypomnienie trzeciej, serjo dramatycznej przez wystawienie „Monjoye" powinienby obudzić z letargu choreograficzny nasz olymp, który drzemie na dawnych laurach, nie mogąc się zdobyć na wystawienie jednego chociaż baletu! Prawda, że tancerki tutejsze, wydoskonaliły się znacznie na takich wzorach, jakie od lat paru w osobach pp. Couqui i Bogdanow im okazano; prawda, że i prima ballerina nasza zyskała wiele na ciągłej pracy i artystycznej za granicę wycieczce, a w gronie drugich tancerek posiadamy takie jak pp. Kowalska i Cholewicka talenta, nie mówiąc już o innych bardzo zdolnych i bardzo wdzięcznych tancerkach i koryfejkach, z pomiędzy których obecnie, od niejakiego czasu, p. Helena Popiel zyskuje coraz większe współczucie widzów, przez wyborny, pełen życia, wdzięku i szyku, taniec kankana; lecz właśnie takie bogactwo choreograficznego żywiołu, powinnoby podniecać a nawet zobowiązać kierownika baletu do podjęcia jakiejś nowej pracy. Zdawna już słyszymy o zamiarze wystawienia „Monte christa" na scenie tutejszej, lecz pragnęlibyśmy zobaczyć wreszcie ten piękny utwor, który na zagranicznych teatrach zyskał tak wielkie powodzenie. Wracając do kronikarskiego porządku, chcemy dzisiaj dać przegląd przedstawionej dwukrotnie na scenie Rozmaitości komedji, tłómaczonej z francuzkiego p. t. „Zapraszam Pułkownika". Komedja ta, obsadzona takiemi, jak Żółkowski, Bakałowiczowa, Stolpe i Damse artystami, musiała przywabić licznych i najlepiej usposobionych widzów, którzy też istotnie zabawili się dobrze i, zwłaszcza ulubieńcowi swemu nie szczędzili hucznych oklasków; — jednakże sama treść sztuki jest arcy uboga! Nie masz tam ani jednego świeżego pomysłu, ani jednej nowej sytuacji, a zakończenie jej śpiewką zbiorową artystów wyrażającą kompliment dla „szanownej publiczności" i polecającą jej względom grę artystów i sztukę autora, sięga dawnych, przebrzmiałych już czasow. Dodamy jeszcze, iż jedyne sytuacje, ożywiające bieg tej sztuki, powtórzone są dosłownie prawie z „Żon Płaczących" I tu jak tam, mąż (Żółkowski) oddał kluczyk od kasy żonie, chociaż z innych powodów; i tu jak tam, musi on dla braku pieniędzy uciekać się do różnych podstępów, ażeby pozyskać znaczniejsze subsydja od nieugiętej żoneczki, a nawet i lokaj Izydor, tak wybornie utworzony tu przez p. Damsego, przypomina zupełnie tegoż artystę grającego rolę służącego w wód w „Żonach Płaczących". Doprawdy, trzeba już było powierzyć rolę Charbonnela w nowej komedji koniecznie Żółkowskiemu, ażeby w bogatych zasobach swoich artysta ten znalazł odmienne cokolwiek *wzięcie* roli, tak bliźniaczo podobnej! Nie chcemy już rozszerzać się nad drobiazgowemi błędami w samej osnowie sztuki, gdzie naprzykład, ubrany w letnie szaty Charbonnel pali na kominku, jakby podczas mrozów styczniowych! P. Bakałowicz w roli Elizy Charbonnel, posiadającej kluczyki od kasy, nie miała sposobności użyć bogactwa swojego talentu; powiemy nawet, że widocznie lekceważąc bezbarwną rolę swoją nie dość troskliwie ją opracowała i więcej zajęta była grą p. Żółkowskiego niż własną. Przyzwyczajeni widzieć znakomitą artystkę naszą z taką sumiennością studjującą każdą z ról jej powierzonych, byliśmy zadziwieni. widoczną jej obojętnością w tak błahej nawet roli, która jednakże wymaga koniecznie starannego wykończenia akcji, gestów i dykcji zarówno. Może p. Bakałowicz otoczyła zbytecznie jakimś konwencjonalnym chłodem postać młodej żony Charbonnela; może tej postaci nie zaszkodziłoby cokolwiek werwy i śmiałości, w mowie i gestach zarazem; boć i w salonach dobrego towarzystwa spotykamy charaktery podobne, a żonę, która zdolną jest tak odważnie zabrać sobie kluczyk od kasy męża i tak spryt-

dać bez boju, wnosząc z tego, że z Morawji już przedtem przybył na obronę stolicy jenerał Gablenz, z częścią wojsk północnej armji, a teraz spodziewane są posiłki z armji włoskiej. Niemniej jednak cesarzowa austrjacka, po powrocie do Wiednia, powtórnie udała się do Pesztu, po to zapewne, aby wyrazić podziękowanie węgrom, którzy wynurzyli gotowość bronienia wszelkiemi siłami, całości i niepodległości monarchji austrjackiej; za to, zamiast poboru do wojska, odbywanego w całem cesarstwie, węgrom nadano prawo dostawiać ochotników dla wzmocnienia wojsk czynnych. Jednakże w obec tych uzbrojeń, wyjazd p. Benedetti z głównej kwatery pruskiej do Wiednia, jak o tem donosi nasz telegram, pozwala wnosić, że nić układów stanowczo jeszcze nie została zerwana.

Wiadomości z innych punktów teatru walki, zamieszczone są poniżej pod rubryką: „z widowni wojny.”

Wspomnione ostrzeżenie *Monitora*, zostało uzupełnione przez artykuł *Constitutionnela*, o którym wspomniał wczorajszy nasz telegram. Półurzędowy organ francuzkiego ministerstwa spraw zagranicznych stanowczo oświadcza się przeciwko stronnictwu, które chce skłonić Francję do udziału w wojnie i poskramia pretensje dzienników, które już teraz naprzód podają plany przyszłego przekształcenia Niemiec i Prus.

Nie mniej ważnemi są oświadczenia nowego gabinetu angielskiego. Po hrabi Derby, pierwszym ministrze i synie jego, lordzie Stanley, ministrze spraw zagranicznych, przemawiał do wyborców w Buckingham p. Dizraeli, kanclerz skarbowy i przewódca (leader) torysów w izbie gmin. Oświadczył on, że Anglja dopóty nie wmięsza się do spraw europejskich, dopóki sama nie będzie zagrożona, i wyraził nadzieję, że zbierze się kongres mocarstw.

Kwestja księztw rumuńskich, jak się zdaje, uważana być może za załatwioną, gdyż Porta, wojska egipskie, które były przeznaczone do zajęcia wraz z innemi księztw naddunajskich, przeniosła do Herzegowiny, aby były w pogotowiu na wypadek niebezpieczeństw, jakie w skutek obecnego położenia Europy, mogłyby jej zagrażać.

Kiedy niektóre dzienniki wnoszą, że spokojność w Madrycie nie została jeszcze przywróconą, a to z powodu, iż nowy gabinet Narvaeza, na mocy uchwalonego przez izby zawieszenia rękojmi konstytucyjnych, zabronił w Madrycie sprzedaży dzienników po ulicach, inne zapewniają, że ostatnie wiadomości z tej stolicy są bardzo pomyślne, a wspomniony zakaz jest tylko środkiem policyjnym, nie dotyczącym wcale praw prasy. Marszałek Narvaez, jak się zdaje, zamierza wysłać p. Tavira na ocean spokojny, dla załatwienia pokojowo sporu hiszpańsko-chilijskiego; tak przynajmniej tłumaczą wstrzymanie przez nowy gabinet fregaty pancernej *Tetuan*, która miała już rozkaz odpłynięcia od brzegów Hiszpanji dla wzmocnienia eskadry hiszpańskiej na oceanie spokojnym, zostającej pod dowództwem kontr-admirała Mendez. Korespondencja z Madrytu do *Monitora*, oddaje wielkie pochwały mężom stanu, którzy weszli do składu gabinetu Narvaeza.

Układy o zawarcie rozejmu pomiędzy stronami wojującemi przy pośrednictwie cesarza Napoleona, które mógłyby dojść do skutku dopiero po przyjęciu przez te strony podstaw pokoju, głównie toczą się w Paryżu; dla tego też głównie wiadomości nasze o biegu tych układów czerpaliśmy z tak zwanych półurzędowych dzienników paryzkich, a te jakkolwiek podawały nieraz mylne wieści, stanowiły jednak pewną wskazówkę. Dzienniki te, po surowem ostrzeżeniu, udzielonem im przez *Monitora*, w którem było oświadczone, że stosunki pomiędzy cesarzem francuzów a królem pruskim są jak najlepsze, co, jak sądzi *Nordd. A. Z.*, zwrócone było także przeciw wiadomości podanej poprzednio przez *Wien. Abdpost* o zbrojnem pośrednictwie cesarza Napoleona —przestały zamieszczać doniesienia o biegu układów i tylko z różnych oderwanych wskazówek można sobie wyrobić pojęcie o ich obecnym stanie. Z wielu takich wskazówek można wnosić, że Austrja nie nadesłała do Paryża odpowiedzi na zakomunikowane jej propozycje pruskie, albo też udzieliła odmowną odpowiedź. Do rzędu takich wskazówek należą oświadczenia dzienników wiedeńskich, że Austrja pozostawiona własnym siłom i wytrwałości, nie powstrzyma się przed żadnemi wysileniami dla utrzymania się w Związku niemieckim; cofnięcie pewnej części sił zbrojnych austrjackich z Wenecjańskiego, dla użycia ich do walki z prusakami; zamiar bronienia tylko Istrji i Tyrolu, co jednakże niezupełnie się zgadza z urzędowem ogłoszeniem *Gazetta di Venezia*, zaprzeczającem wieści, jakoby ustąpienie Wenecji było faktem spełnionym.

Co do propozycji pruskich, w Paryżu krążyła nowa wersja, że gabinet berliński nie obstaje koniecznie za zupełnem wyłączeniem Austrji ze Związku niemieckiego, ale zgadza się na to, aby tylko same prowincje czysto niemieckie Austrji, liczące zaledwie około 5 u milionów ludności, należały do Związku niemieckiego, i żeby Prusy co do nich, tak samo jak i co do innych państw niemieckich, miały sobie oddane wyłączne dowództwo wojskowe i reprezentowanie ich za granicą. Wątpliwem jest bardzo, aby Austrja przystała na tę propozycję, jeżeli takowa została uczyniona.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje z Paryża.

Telegramy

Brünn, *17-go lipca.* W niedzielę następca tronu stoczył pomyślną potyczkę z austrjakami pod Ołomuńcem, przyczem zdobył 16 dział. Austrjacy częściowo opuszczają Ołomuniec.—Według urzędowych wiadomości, układy o zawieszenie broni nie powiodły się. Prusacy maszerują na Wiedeń. W poniedziałek prusacy zajęli Frankfurt. Do głównej kwatery w Brünn przybył oficer austrjacki, dla towarzyszenia p. Benedetti do Wiednia. Wiadomościom *La France* o układach w przedmiocie rozejmu, stanowczo zaprzeczają.

Z widowni wojny.

* *Brünn, 15 lipca.* Dziś o godzinie 4-ej zrana, 6-ta dywizja pruska wyruszyła ztąd w kierunku Lundenburga (a nie Judenburga, jak było mylnie we wczorajszym naszym telegramie. *P. R.)*, dla zajęcia tego ważnego punktu, w którym schodzą się drogi żelazne, i przerwania w ten sposób komunikacji pomiędzy Ołomuńcem i Wiedniem. Piąta dywizja znajdować się będzie dziś o g. 9-ej przed południem na wielkiem nabożeństwie militarnem, które odbędzie się w przytomności króla, i pozostanie tymczasowo w Brünn. Od drugiej armji otrzymano wiadomość, że armja austrjacka cofa się z pod Ołomuńca i kieruje swój pochód za rzekę Marsch ku Prezburgowi. Armja elbańska jenerała Herwartha von Bittenfeld posunęła się już z Igławy (Iglau) do Znaimu, Wiedeń zaś, na skutek prośby tamecznej rady miejskiej, uznany został za miasto otwarte. Siódma dywizja pruska posuwa się za szóstą dywizją ku Lundenburgowi. (*N. Preus. Z.*)

* *Kraków, 16 lipca.* W telegramie z 15 b. m., od naczelnika Szlązka austrjackiego do komendantury twierdzy w Krakowie, powiedziano: Wczoraj o trzy kwadranse na 9-tą zrana, przybył z Raciborza do Opawy pruski rotmistrz od huzarów z dwoma żołnierzami, poczem niezwłocznie jenerał wojsk pruskich, stojących w Opawie, dał rozkaz do wymarszu, rekwizycje zaś zażądane zostały nie o godzinie 11-ej, jak to dotąd miewało miejsce, lecz o wpół do 10-ej; około godziny 11-ej wojska były już po obiedzie; wymarsz wojsk pruskich, złożonych z 900 ułanów, baterji z 6-u działami i 3,200 ludzi piechoty, zaczął się około godziny 12-ej, a wpół do 2-ej został w zupełności uskuteczniony, z wyjątkiem trzech ludzi, których zapomniano ściągnąć z ich stanowisk i którzy wrócili następnie wprost do Raciborza. Wojska pruskie zabrały z sobą wszystkie swoje rekwizyta i pakunki. Skierowały się one na teraz na Gross-Herlitz i Freudenthal, lecz niewiadomo, czy prusacy posuną się dalej na Sternberg, czy też wrócą, jak się niektórzy domyślają, do Neisse, czy też nareszcie, jak oświadczył sam jenerał, pomaszerują na Königgrätz. Powód do tak pospiesznego wymarszu nie jest znany. Panuje przekonanie, że oddział pruski, stojący w sile 800 ludzi w Jägerndorf, wymaszeruje także. Landrat Twesten wyruszył wraz z wojskami. Wydał on 12-go b. m. okólnik do wszystkich wójtów gmin okręgu opawskiego w przedmiocie podziału i dostarczania rozpisywanych codziennie rekwizycij i podwód. (Pod

---

nie go trwożyć udaną korespondencją i bukietami pułkownika“ godzi się opatrzyć jaskrawą barwą, bez zaszkodzenia prawdzie. P. Stolpe rolę pułkownika Bernarda, używanego w tej sztuce za stracha na wróbelki małżeńskie... przedstawił starannie i sumiennie a już p. Damse kapitalnie zmodelował nam głupkowatą postać lokaja, wziąwszy typ powszechnie znanego warszawskiego famulusa.

W ogóle „Zapraszam Pułkownika,” jest słabym i widocznie tandetnego wyrobu utworem, który jednakże ze względu na wyborowy personel artystów i grę ich, utrzyma się w repertuarze przez czas jakiś, jeżeli zwłaszcza nie będą obok niego przedstawiać „Żon płaczących,” chociaż... rozważywszy dobrze, ta ostatnia komedja o wiele przewyższa nową pod względem układu, naturalności osnowy i całej konstrukcji scenicznej. Mówiąc o nowościach scenicznych jawiących się tak szybko pod kierunkiem nowego reżysera, donosimy czytelnikom, iż w ulubionej krotochwili „Idjana i Charlemagne” zmieniony będzie personel dotychczasowy, albowiem p. Bakałowicz oddala swoją ponętną rolę w tej farsie pannie Urbanowicz, a p. Chomiński Damsemu; słyszeliśmy również, że jedna z dawnych i dawno już niegrywanych komedji „Apetyt i Załoty” ma być wkrótce wznowioną,—rolę po Jasińskim obejmie tam p. Damse, który pragnienia serdeczne i tęsknotę żołądka z naturalnością i swobodą przedstawić zdoła! Obadwa te fakciki drobne istotnie, ożywią jednak widowiska i rozciekawią amatorów tej małej sceny, która posiada zawsze tak wielkie i zasłużone współczucie.

Onegdaj przedstawiono raz pierwszy na tejże samej scenie kruciuchną, jedno-aktową farsę p. Lebiche'a „Nie mam czasu,” a wczoraj na wielkiej, nową operetkę Donizettego „Dzwonek,” – Wierni zasadzie naszej nie dawania stanowczego sądu o sztukach po pierwszem ich przedstawieniu—powiemy tylko w ogóle, że farsa p. Lebiche'a odegrana wybornie, przeznaczona jest na efemeryczne w repertuarze istnienie, a „Dzwonek” Donizettego, posiada pełny i dźwięczny ton, właściwy temu mistrzowi, osnowa zaś libretta, bardzo dowcipna, choć nieco jaskrawa, zdolna jest zabawić serdecznie słuchaczy. Główną rolę w tej operetce ma p. Ziołkowski, który odegrawszy tak szczęśliwie partję Fryzjera we Flisie Muniuszki, rozwija w sobie coraz bardziej i coraz lepiej żywioł komiczny, a w „Dzwonku” rolę nader trudną przedstawił z powszechnem zadowoleniem widzów, którzy byliby pewnie w większej liczbie zgromadzili się na odgłos nowego „Dzwonka,” gdyby obok jednoaktowej nowości dano im coś świeższego i mniej znanego niż balet „Dwaj złodzieje”, na pamięć już przez wszystkich umiany.—O popisie uczniów i uczenic tutejszej szkoły dramatycznej, odbytym na scenie w obec zaproszonych gości, podaliśmy już szczegółowe sprawozdanie w oddzielnym artykule, tu więc dodamy tylko, iż popis ten poprzedziły dwa egzamina, z których jeden z części teoretycznej wykazał wiele mozołów nauczyciela, a niewielkie postępy uczniów. Zawsze byliśmy zdania i obecnie je utrzymujemy, że do szkoły dramatycznej powinni być przyjmowani tacy tylko obojej płci kandydaci, którzy już posiadają przyzwoite ukształcenie szkolne i towarzyskie; bez takiego warunku, szkoła ta zamiast przygotowywać szybko i dostarczać teatrowi prawdziwie zdolnych i wykształconych artystów, będzie raczej bakalarnią wyciskającą mozolnie ze swoich elewów wątpliwe ich zdolności i tracącą czas kosztowny na elementarnym wykładzie.

Al.

Landskroną, poniżej Kralika (Grulich), ma stać kilka brygad austrjackich, i ta okoliczność miała spowodować wymarsz prusaków. Przeciw tym brygadom posłano z Hohenstadt wojska z korpusu gwardji pruskiej, i zdaje się, że wojska te potrzebują posiłków,) (*Krak. Z.*)

* *Nordd. A. Z.* pisze pod dniem 16-m b. m.: W telegramach, które otrzymaliśmy, nie ma wzmianki, kiedy nastąpi dalsze posuwanie się wojsk pruskich z Brünn ku rzece Thaya; takowe powinno atoli niebawem nastąpić, zwłaszcza że prawe skrzydło armji pruskiej rozpoczęło już swój wymarsz z Igławy do Znaimu, a podług obiegającej pogłoski, straż przednia pruska doszła już do Oberhollabrun w dolnej Austji (o 8 mil od Wiednia). Na całej linji operacyjnej głównej armji pruskiej, bardzo mało widać austrjaków. Jakkolwiek widziano w pobliżu Brünn jazdę straży tylnej austrjackiej, a straż przednia prawego skrzydła armji pruskiej miała nawet koło Saar małą utarczkę z huzarami austrjackimi, którzy stracili kilku ludzi wziętych do niewoli, pomimo to nie spostrzeżono dotąd nic takiego, zkądby można było wnioskować o zamiarze austrjaków stawiania silnego oporu. Spodziewać się przeto należy, że linja nad rzeką Thaya zajętą zostanie przez prusaków bez walki i że dopiero nad Dunajem, koło szańców pod Florisdorf, bezpośrednio przed bramami Wiednia, odegrany zostanie jak najbardziej stanowczy akt dramy wojennej. Podług wiadomości z Wiednia, dowództwo nad armją obronną austrjacką, ściągniętą do tych pozycji, powierzone zostało baronowi Gablenz, wyniesionemu do stopnia feldceugmistrza; prawdopodobnie atoli arcyksiążę Albert, mianowany jeneralissimusem wojsk austrjackich, kierować będzie osobiście obroną Wiednia. Zanim atoli przyjdzie do walki na polach nad rzeką March, stoczona zapewne będzie wielka bitwa pod Ołomuńcem, zwłaszcza jeżeli armja północna, która tam się cofnęła, usiłować będzie przedsiębrać działania zaczepne po przed zasłaniającemi ją szańcami.

* *Zagrzeb, 12 lipca.* Zapowiedziano dziś przeniesienie z Wiednia do Zagrzebia najwyższych władz sądów wojennych. (*Debatte*).

* *Berlin, 15 lipca.* W Pradze czeskiej, zajętej od kilku dni przez prusaków, znaleziono 20 lokomotyw i 2,000 wagonów drogi żelaznej. Zniszczone przez austrjaków komunikacje na drodze żelaznej pomiędzy Turnowem (Turnau) i Kralupem (gdzie schodzą się drogi żelazne drezdeńsko-pragska i zittawsko-pragska), przywracane są przez oddział robotników polowych. Przystąpiono do tych robót z wielką energją. Most na rzece Jezierze (Iser) pod Padolem został już naprawiony. Kwatera główna króla znajduje się jeszcze w Brünn. Ambasador francuzki Benedetti i sekretarz ambasady Lefèvre, oraz poseł włoski hr. Barral, towarzyszą kwaterze głównej. Prowadzą się układy o nie zawieszenie broni a trzydniowy rozejm). O zawarciu takowego nie otrzymano jeszcze żadnej wiadomości urzędowej. Wyżywienie wojsk w zamożnych okolicach, w których one znajdują się obecnie, nie natrafia na wielkie przeszkody. Komunikacje telegraficzne i pocztowe są jeszcze dotąd bardzo utrudnione, pierwsze z powodu przerywania drutów, drugie zaś dla braku koni. (*Nordd. A. Z.*)

* *Nord* podaje następujące szczegóły, poczerpnięte z jednego z dzienników berlińskich: Plan kampanji pruskiej skombinowany został przez jenerała-porucznika barona Moltke, szefa sztabu głównego przy kwaterze głównej. Reputacja biegłego strategika, jaką jenerał ten cieszył się stale, stwierdzoną została w świetny sposób nadzwyczajnem powodzeniem, które uwieńczyło ostatnie działania wojenne. Plan jego, którego pierwsza część zakończona została świetnie 3-go lipca pod Königgrätzem, uznany został powszechnie jako nadzwyczaj śmiały i zręczny. Cały ten plan komunikowany był sztabom głównym rozmaitych korpusów, które zresztą przyczyniły się swemi radami do sformułowania go; każdemu korpusowi pozostawionem zostało wypełnić podług swego uznania zadanie specjalne, jakie nań podług tego planu spadało; wiadomo bowiem, że okoliczności zmuszają niekiedy do odstąpienia nieco od projektów poprzednio powziętych. Tak pierwszy korpus, zamiast posunięcia się na Arnau, jak to przepisanem było w planie, skierował się bardziej na zachód ku Münchengrätz, dla podania prędzej niż było umówionem ręki jenerałowi Herwarthowi, naciskanemu zblizka przez austrjaków, i dla posunięcia się następnie wraz z nim na Jiczyn.

* *Kamerad* wiedeński pisze: Będziemy mogli dać chyba za parę dni wiadomości szczegółowe o stanie armji północnej; tymczasem możemy zawiadomić, ze źródła jak najwiarogodniejszego, że od kilku dni armja ta została zupełnie uorganizowana i stoi w pogotowiu do marszu, i jedynie próżnia jaką pozostawili w szeregach naszych oficerowie i żołnierze zabici i ranieni, daje wyobrażenie o niefortunnych walkach, które stoczono. Donieść także możemy, że na południu, oddział bohaterów z pod Custozzy, skierował się już na północ i że za kilka dni Wiedeń powita ich zapewne w swych murach.

* Tenże dziennik, w artykule pod tytułem *Obrona Wiednia*, pisze: Faktem jest niezawodnym, że po bitwie przegranej przez armję północną, zdołano zgromadzić przeszło 200,000 ludzi. Z tej liczby, około 160,000 ludzi skoncentrowano pod Ołomuńcem, podczas gdy reszta posłaną została częścią do obozu oszańcowanego pod Wiedniem, częścią do twierdz Königgrätzu, Josephstadtu i Theresienstadtu. Jeżeli zaś korpusa pruskie obliczane są na 30,000 ludzi każdy, przeto armja pruska czynna, złożona z ośmiu korpusów, wynosi od 240 do 250,000, a najwyżej do 260,000 ludzi, licząc w to także wojska, które stały w górnym Szlązku i które wkroczyły również do Morawji. Z tej liczby potrzeba będzie zostawić, dla obserwowania Ołomuńca, przynajmniej tyleż wojska, ile ta twierdza mieści ich w sobie, czyli 160,000 ludzi. Do obserwowania twierdz w Czechach, potrzeba około 30,000 ludzi; obok tego posłano 20,000 wojska pruskiego do Pragi i do miast mieszczących w sobie magazyny. Okazuje się ztąd, że dla działania przeciw Wiedniowi, pozostaje prusakom tylko około 50,000 ludzi. Nie ulega wątpliwości, że korpus armji w takiej sile nie jest dostateczny dla atakowania Wiednia.

* *Berlin, 16 lipca. Nordd. A. Z.* pisze: Jeżeli zaczynamy dziś nasze sprawozdanie z widowni wojny, od działań na zachodzie, pochodzi to ztąd, że tam waleczne wojska pruskie odniosły najświeższe tryumfy. Armja pruska, działająca nad Menem, nie chce ustępować głównej armji w świetnych powodzeniach. W ciągu czterech dni, pobiła ona po dwakroć wojska południowych państw niemieckich i opanowała w ten sposób linję Menu. Bitwa stoczona 12-go b. m. pod Kissingen, postawiła armję bawarską *hors de combat* i wyparła ją za Men, a we dwa dni później, 14-go, takiż los spotkał pod Aschaffenburgiem tak zwany 8-my korpus związkowy, dowodzony przez księcia Aleksandra heskiego. Zdaje się, że armja bawarska chce się cofnąć na Norymbergę, ósmemu zaś korpusowi nie pozostaje, jak cofnąć się nad Neker, przez co oba brzegi Menu pozostają w ręku prusaków. Wojska związkowe chcą widocznie bronić Moguncji, lecz i ta twierdza nie będzie mogła stawiać długiego oporu wojskom pruskim. Nie większe powodzenie osiągną oddziały związkowe, znajdujące się w księstwie nassauskiem i staczające z wojskami pruskiemi małe utarczki forpocztowe. Po cofnięciu się głównych sił związkowych, małe te oddziały będą zmuszone do jak najśpieszniejszego zniknięcia za Menem.

* Telegram naczelnika okręgu Stockerau do namiestnika z d. 14-go lipca rano, donosi co następuje: Według oświadczenia poczmistrza z Obermalebern, prusacy wkroczyli już do Jetzelsdorf; liczba wojsk nieprzyjacielskich nie jest dotąd bliżej znaną. (*Wien. Abp.*)

* *Monachjym, 14 lipca.* Obwieszczenie policyjne zawiadamia, że armja bawarska nie stoczyła nigdzie nowej bitwy. Posunęła ona się ku Würzburgowi. W tych dniach zawiązane zostaną w Wiedniu układy z współudziałem rządu bawarskiego, o zawieszenie broni i preliminarja pokojowe. (*La Fr.*)

* Potwierdza się wiadomość o wejściu jenerała Cialdiniego do Padwy. Obecnie skierował on swój pochód ku Trevizie. Austrjacy cofają się w kierunku Udine. Korespondent z Włoch donosi, że włosi postanowili ścigać za austrjakami w ich odwrocie aż do wewnętrznych krajów Austrji. Cialdini wykonać ma ten plan na czele 120,000 ludzi, a 100,000 wojska tworzącego przewyżkę armji włoskiej, ma pozostać tak na granicach Wenecji, jak i wewnątrz tej prowincji. (*La Patr.*)

* *Florencja, 15 lipca.* Ricasoli przybył z powrotem do stolicy. Wojska Cialdiniego weszły do Vicencji. Rząd wyznaczył komisję, która zajmie się zbadaniem zmian, jakie zaprowadzone być mają w administracji Wenecji. (*Wolffs T. B.*)

---

* (Przegląd wojsk). JW. Hrabia Namiestnik Głównodowodzący, raczył dziś rano o godzinie 9-ej, być obecnym na polu powązkowskiem przy praktycznem strzelaniu artylerji, zebranej na pierwszą kolej w obozie pod Warszawą.

* (Wypadek). W dniu dzisiejszym z rana, w domu pod N. 1355 przy ulicy Szpitalnej, znaleziony został w własnem mieszkaniu Roszkowski emeryt, śmiertelnie poraniony nożem, żona zaś jego zabitą: podejrzany o morderstwo to lokaj w służbie u nich zostający, wraz z zabranemi pieniędzmi zbiegł.

---

* Poszyt 14 (na miesiąc lipiec) *Kółka Domowego*, wyszedł z druku i zawiera:—Przygody ks. Marcina Lubomirskiego, p. W. Chomętowskiego (z drzew. Tegazzo; d. c.)—Żelazna buława (z drzew.) p. A. z Ch. Borkowską.—Wiadomości literackie.—Dziewic-wieczór, p. J. D. H. Temme, prz. z niem. (dok.)—Przytem dodatek:—medaljony szydełkowe naśladująca koroneczkę cluny,—o ubiorach,—objaśnienie ryciny mód—przepisy gospodarskie i ogrodnicze.

* Nr. 1 i 2 *Gazety Lekarskiej*, pisma tygodniowego poświęconego wszystkim gałęziom umiejętności lekarskiej, farmacji i weterynarji wyszły z druku i zawierają:—Chroniczne zapalenie śledziony pochodzenia traumatycznego; zakrzep żyły wrotnej, śmierć z krwotoku kiszkowego p. pr. Brodowskiego.—O guzie białym stawów p. pr. Girsztowta.—Część statystyczną.—Wiadomości bieżące.—Kronikę zagraniczną.—Przegląd literatury chirurgicznej angielskiej p. dr. Stankiewicza.—Śmiertelność w stosunku do urodzin i ludności m. Warszawy w r. 1863, 1864 i 1865.—Statystykę śmiertelności po wielkich operacjach.—Wiadomości bieżące z Lublina.—Wypadek somnambulizmu.—Śmierć przez potłuczenie, przez otrucie.—Przepisy egzaminacyjne szkoły głównej warszawskiej.

* Nr. 42 *Bluszczu*, wyszedł z druku i zawiera:—Kobieta misjonarz.—Nauczycielka (c. d.)—Paryzkie nowiny.—Drobne listki.—Djament.—Klimat Syberji. Dodatek:—Woalka Lambelle (z ryc.)—Kamzut tiulowy w kształcie kaftanika (z ryc.)—Kaftanik gipiurowy (z ryc.)—Mitynka na drutach (z ryc.)—Trok szydełkiem do podróżnych zawiniątek (z ryc.)—Dwa rodzaje ściegów na kanwę (z ryc.)—Gwiazdy robione szydełkiem na kaftanik, kamzut, kołdry i t. p. (z ryc.)—Torba do bielizny kąpielowej (z ryc.)—Poduszka robotą podkładaną (z ryc.)—Bluzka w kwadrat wycięta ze staniczkiem (z ryc.)—Koronki robione igłą (z ryc.)—Przegląd mód.—Sekreta gospodarskie.—Tablica kroju do Nr. 41 i 43 Bluszczu.

---

* (Cholera). W Kijowie d. 20 czerwca zachorowało 9 osób, zmarła 1. W Kremieńczugu, od 24 po 31 maja v. s. chorowało na cholerę 87 osób, wyzdrowiało 36, zmarło 23. (*Gol.*)

* (Gradobicie), W gubernji mińskiej, powiecie borysowskim w gminie bogdanowskiej, dnia 26 maja v. s. wypadł grad, wielkości jabłka leśnego, który pokrył ziemię na 2 werszki i leżał prawie trzy doby. Okoliczne pola i ogrody do tego stopnia spustoszone zostały, że na drzewach pozostało mało liści. (*Wil. Wiest.*)

Anglja.

* (Mowa p. Disraelego). P. Disraeli, nowy kanclerz skarbu, wybrany został obecnie na nowo do parlamentu przez miasto Bucks. Dziękując wyborcom za położone w nim zaufanie, p. Disraeli dotknął spraw europejskich, przyczem położył znowu nacisk na politykę nieinterwencji, którą lord Stanley sformułował w swej mowie. P. Disraeli oświadczył, że zdaniem jego niezmiennem jest, iż nie ma potrzeby, ażeby Anglja interwenjowała w teraźniejszym sporze. Zastanawiał się on nad tą myślą, że ci, którzy wierzą, iż doktryna podobna służy dowodem zmniejszenia potęgi lub wpływu Anglji, są ze wszech miar w błędzie. „Powstrzymanie się naszego kraju", nadmienił p. Disraeli, „od wszelkiej nie niezbędnej interwencji w sprawach Europy, służy raczej dowodem wzrastającej jego potęgi. Prawda w tem leży, że Anglja nie należy już do samego tylko lądu stałego Europy jako jego granica; jej położenie nie jest już po prostu położeniem mocarstwa europejskiego, gdyż jest ona metropolją rozległych dziedzin morskich, rozciągających się do najdalszych krańców oceanu. (*La Fr.*)

Austrja.

* (Kwestja rozejmu). *Wiedeń, 14-go lipca.* Z niecierpliwością oczekują tu odpowiedzi w przedmiocie rozejmu. Ludność powitała z zapałem manifest cesarski. Na pewno można liczyć, że Austrja nie zgodzi się nigdy na wykluczenie ze związku. Sprawa przesilenia gabinetowego chwilowo poszła w zawieszenie. Spodziewają się nadzwyczaj popularnych ustępstw tak dla Węgier jak i dla reszty monarchji austrjackiej. Jenerał Gablenz przybył do Wiednia. Korpus jego przybył także wraz z innemi siłami dla zasłonienia Wiednia. (*La Fr.*)

* (Przesilenie ministerjalne). *Wiedeń, 13-go lipca.* Pogłoski o zmianach w ministerstwie ucichły dziś nieco, a pomimo to mówią jeszcze o ministerstwie wyłącznie węgierskiem, pod prezydencją hr. Andrassy. Stronnictwo węgierskie wytęża obecnie wszystkie swe siły dla zaradzenia złemu, lecz nie ma widoków powodzenia, gdyż w najwyższych sferach rządowych panuje trudny do opisania brak stanowczości. (*Nordd. A. Z.*)

* (Przyjazd rodziny cesarskiej. — Ochotnicy). *Peszt, 14-go lipca. P. Hirnök* pisze: Przyjazd rodziny cesarskiej do Pesztu-Budy najświetniejszym jest dowodem zaufania ich cesarskich mości do narodu węgierskiego i podwaja jego sławę i obowiązki. Naród wita rodzinę cesarską z najpoddańszą miłością, a wieki dowodzą, że miłość i czyny narodu węgierskiego najsilniejszą są podporą monarchji.—Według tego samego dziennika, tawernik otrzymał już rozkaz ces.-królewski dozwalający gminom węgierskim zastąpić ochotnikami swoje kon-

tyngensa rekrutów, jak to było przed rokiem 1848. Zarządzone już zostały werbunki, a władze municypalne otrzymały upoważnienie do wprowadzenia takowych w wykonanie. (*Wien. Abp.*)

Francja.

* (S p r o s t o w a n i e). *Le Mo. Univ.* pisze: „Dziennik *La France* roztrząsa w ogólności warunki przedugodne pokoju, przywiezione do Paryża przez księcia Reuss. Lecz książę Reuss przywiózł do Paryża tylko list własnoręczny króla pruskiego do cesarza Napoleona. Powinniśmy ostrzedz publiczność przeciw wiadomościom dzienników, które sądzą, że są dobrze poinformowane. Przypominamy ponownie tym ostatnim o odpowiedzialności, na jaką narażają się".

* (P o l i t y k a F r a n c j i). *Paryż, 16-go lipca.* Dzisiejszy *Constitutionnel*, w artykule o tych dziennikach, które zachęcają rząd francuzki do nabytków terytorjalnych dla dorównania zwiększeniu się Prus, powiada co następuje: „Co dzienniki te wiedzą o przyszłem ukształtowaniu Niemiec i o planach Prus? Zamiast zrozumienia jak należy charakteru przedsięwziętego przez cesarza wzniosłego pośrednictwa, usiłują one jedynie utrudnić takowe i podać je w podejrzenie. Jest to manewr tego stronnictwa, które dąży do wywołania wojny. Lecz wzniosłe pośrednictwo cesarza przyjęte zostało przez mocarstwa prowadzące wojnę, i jest to najlepszem świadectwem, jakie można dać duchowi słuszności cesarza Napoleona, który bez względu na to co może się przytrafić, iść będzie stale drogą odpowiednią godności, honorowi i interesom Francji". (*Wolffs T. B.*)

* (U z b r o j e n i a m o r s k i e). *Pays* z 14-go b. m. ogłasza cały szereg wiadomości, świadczących o znacznych przygotowaniach, jakie robione są w Tulonie w marynarce wojennej. Eskadra morza Śródziemnego została zaopatrzona w żywność; wszystkie okręta, które znajdują się w porcie, są uzbrojone jak na wojnę, tak iżby mogły być użyte jednocześnie jako statki transportowe i jako okręta do staczania bitew; szef sztabu marynarki ma znajdować się na próbach płaskich łodzi żelaznych, zbudowanych na warsztatach prywatnych i przeznaczonych do wsadzania wojsk na okręta i do wysadzania ich na ląd; w merostwie miasta Tulonu przysposabiane są tysiące biletów na kwatery dla żołnierzy, którzy mają tamtędy przechodzić. (*Nord.*)

* (E s k a d r a e w o l u c y j n a). Donoszą z Tulonu pod d. 14-ym, że eskadra ewolucyjna, ukończywszy swoje przygotowania, przesłała do Paryża depeszę z doniesieniem, iż już jest gotową, i że jej odpowiedziano, ażeby czekała na nowe rozkazy i pozostała na kotwicy. W kilku okręgach nadmorskich w Tulonie werbują majtków i uzbrajają dwa parostatki. (*La Patr.*)

* (Z a m k n i ę c i e p o s i e d z e ń s e n a t u). *Paryż, 15-go lipca.* Przy końcu wczorajszego posiedzenia minister stanu odczytał senatowi dekret cesarski z tego samego dnia, zamykający posiedzenia senatu, które otwarte zostały d. 22-go stycznia. (*La Fr.*)

* (N o w y o r d e r). *Paryż, 14-go lipca.* Hr. Flahaut, wielki kanclerz legji honorowej, zaniósł do cesarza przedstawienie, według którego byłoby pożądanem utworzenie orderu, któryby nakształt pruskiego orderu Ludwiki oraz ruskiego orderu Katarzyny i t. p., udzielanym mógł być wyłącznie tylko kobietom. Jako nazwę proponował *„order Eugenji"*. (*Nat. Z.*)

Grecja.

* (N o w y g a b i n e t). O działalności nowego ministerstwa greckiego nic jeszcze nie słychać. Dla scharakteryzowania go, podnosimy tę jedynie okoliczność, że ministerstwo to reprezentuje w zupełności ducha ruchu, jaki miał miejsce w październiku 1862 roku. P. Bulgaris, który piastował już wielokrotnie urząd ministra, był wówczas przewódcą opozycji, która obaliła tron króla Otona, po rewolucji zaś był prezesem rządu tymczasowego. P. Deligiorgi występował także w r. 1862 jako jeden z główniejszych mowców opozycji, a pod rządem tymczasowym, był on ministrem. (*Nord. A. Z.*).

Niemcy.

* (S t r o n n i c t w o p o s t ę p o w c ó w). P. Benningsen, znany przewódca stronnictwa postępowców *(Nationalverein)*, zwołał w zeszłym tygodniu znakomitości polityczne Niemiec północnych do Hanoweru. Na zgromadzenie to przybyło około 220 delegowanych z księztw nadelbańskich, Hanoweru, Brunświku, Hesji elektoralnej, Meklemburgji, Oldenburga i z miast hanzeatyckich. Uchwalone zostały rezolucje, protestujące energicznie przeciw odwołaniu się cesarza austrjackiego do pośrednictwa obcego monarchy, które to odwołanie się może spowodować interwencję Francji, i w następstwie tego wojnę narodową przeciw temu mocarstwu. W rezolucji tej powiedziano, że wszyscy niemcy, bez względu na różnicę krajów, stronnictw i sympatij dynastycznych, połączyliby się dla walczenia ze wspólnym nieprzyjacielem, i że wojna domowa przybrałaby natychmiast charakter wojny narodowej, w obronie terytorjum, niepodległości i honoru Niemiec. Zgromadzenie przyjęło oprócz tego program pruski w przedmiocie reorganizacji związku, oraz hegemonji militarnej i dyplomatycznej Prus, z wyłączeniem Austrji. W końcu zgromadzenie uchwaliło odezwę do ludów Niemiec południowych, dla upraszania ich, ażeby nie odłączali się od swych braci z Niemiec północnych. (*Nord*).

* (Z g r o m a d z e n i e z w i ą z k o w e). *Frankfurt nad M., 15 lipca.* Zgromadzenie związkowe zawiadomiło w osobnej nocie senat o blizkiem swojem przeniesieniu się do Augsburga; jako powód do tego kroku podaje ono wojenne niepowodzenia Austrji i Bawarji. W piśmie tem wyrażono prócz tego szczególne przyznanie miastu Frankfurtowi, że pozostało wiernem związkowi niemieckiemu, i wynurzono zarazem nadzieję, że parlament niemiecki zbierze się wkrótce w Frankfurcie. (*Wolffs T. B.*)

* (P o w i n s z o w a n i e). *Szlezwig, 15 lipca.* Magistrat m. Husum przesłał królowi pruskiemu adres z powinszowaniem zwycięztw odniesionych w Czechach, porównywając takowe z czynami wielkiego elektora, Fryderyka Wielkiego i wojen o niepodległość. Magistrat wynurza życzenie, ażeby księztwa ściśle połączyły się z Prusami, a Niemcy pomiędzy narodami Europy do imponującej doszły potęgi. (*Wolffs T. B.*)

Prusy.

* (P o l i t y k a P r u s). *Staats Anz.* pisze: Pogłoski dziennikarskie, jakoby Prusy stawiały za warunek zawarcia pokoju odstąpienie Czech i Morawji, są całkiem bezzasadne. Rzut oka na mapę przekona, że posiadanie tych krajów byłoby dla Prus nie wzmocnieniem, lecz osłabieniem. Również interesa międzynarodowe nie czynią tego nabytku pożądanym. Cel polityki pruskiej skierowany jest do założenia nowego związku i do zwołania parlamentu niemieckiego. Połączenie się z krajami, których część tylko należy do narodowości niemieckiej, stawiałoby zawady przyjściu do skutku parlamentu niemieckiego. (*Wolffs T. B.*)

* (E l e k t o r h e s k i). *Staats Anz.* zaprzecza twierdzeniom pism południowo-niemieckich co do obchodzenia sie z elektorem heskim. (*Tamże*).

Turcja.

* (Ż ą d a n i a c z a r n o g ó r c ó w). *Konstantynopol, 7 lipca.* Czarnogóra żąda, ażeby Turcy opuścili terytorjum czarnogórskie położone naprzeciw Nowoselo, znieśli twierdzę Wyszotycę i zbudowane po ostatniej wyprawie Omera paszy blokhauzy, ażeby wprowadzili w wykonanie artykuł konwencji zawartej w Cetynji, a dotyczący posiadłości czarnogórców w Turcji, i ażeby Hafiz bej zastąpiony został przez innego komisarza. (*Wien. Z.*)

Włochy.

* (K w e s t j a w e n e c k a). *Florencja, 14 lipca. Gaz. di Venezia* ogłasza notyfikację urzędową namiestnictwa weneckiego, datowaną w Weronie 7-go lipca i zaprzeczającą, iżby odstąpienie Wenecji było faktem dokonanym. (*Nord*).

* (J e n. L a M a r m o r a). *Temps* z 14-go b m. donosi, że jenerał La Marmora podał się do dymisji ze wszystkich swych obowiązków.

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 10 lipca (spóźniona).

Odezwa Kossutha. — Emigranci polscy. — Jeszcze wybory; wybór Drozdowskiego. — Publiczność polska w sądzie przysięgłych i korespondent *Dzien. Warsz.* — Byszyński zżyma się

Kossuth wydał proklamację do węgrów. Stary agitator wzywa wszystkich magyarów do podniesienia rokoszu przeciw Austrji. Zdrowy rozsądek węgrów, wywołał z ich strony krok, dowodzący, czego są warte poduszczenia pochodzące od emigrantów: wszyscy oficerowie powstańczy z r. 1849 podali do cesarza austrjackiego prośbę, upraszając o zaszczyt wrócenia do szeregów armji i walczenia z nieprzyjaciołmi monarchji. Bosak, Giller e tutti quanti ofiarowali już w swem własnem imieniu pomoc ze strony emigrantów polskich. Przekonany jestem, że gdyby Kossuth zaproponował Bosakowi uorganizowanie korpusu polskiego, emigracja polska nie dostarczyłaby nawet 100 ludzi. Emigrantom zachciewa się jedynie pieniędzy, pieniędzy i jeszcze pieniędzy.

Wczoraj w południe emigranci polscy zgromadzili się przy ulicy Bonaparte, pod Nr. 82. Chodziło znowu o wybory. Emigranci mają manję wyborów, która stała się u nich chorobą chroniczną; mówią oni i marzą nieustannie o wyborach. Jednocześnie sąd przysięgłych trybunału dep. Sekwany wybierał nowego kandydata na galery. Godny ten patrjota był badany przez prezesa i prokuratora i uznany został za kwalifikującego się do posłania na galery. Zabawi on tam trzy lata i następnie zostanie wypuszczony z większem bezwątpienia uzdolnieniem niż kiedykolwiekbądź. Tą ilustracją powstańczą jest Drozdowski. Towarzysz jego, Karpouszko, został uniewinniony. Byłem na rozprawach sądowych i porobiłem bardzo ciekawe spostrzeżenia. Oskarżony miał minę oskarżyciela: pycha i nikczemność, takie są jego przymioty. Młody polak, nazwiskiem Kisielnicki, służył za tłómacza pomiędzy trybunałem i oskarżonym. Pytania i odpowiedzi tłomaczone były bardzo dokładnie. Około trzydziestu włóczęgów, żebraków, eks-żandarmów wieszających, oraz znakomity Byszyński, eks-dowódca rewolucyjny z Wilna, taka była publiczność polska na tych sądach. Płeć piękna była reprezentowana przez dwie eks-pokojówki z Warszawy. Pomiędzy tą publicznością wszczął się nadzwyczajny szmer; grożono wzrokiem tłomaczowi Kisielnickiemu, nazywając go szpiegiem. Nieszczęśliwy tłomacz nie domyśla się wcale, że źle robi przychodząc w pomoc sprawiedliwości. Lornetuję Byszyńskiego z ławy dziennikarskiej. Byszyński grozi mi pięścią, ja zaś posyłam mu ręką cału a. Byszyński chciałby przebyć jednym skokiem przestrzeń która nas rozdziela, lecz powstrzymują go w zapędzie kratki, nie ma on bowiem zaszczytu być dziennikarzem. Po skończeniu posiedzenia, sposobię się do wyjścia, lecz Byszyński i cała Polonja otaczają mnie, grożą mi gestami, ja zaś śmieję im się w oczy i wychodzę lornetując Byszyńskiego i płeć piękną, która go otacza. Gdyby te chwaty byli mnie zatrzymali w lesie, byliby mnie niezawodnie powiesili; lecz cóż chcecie, nie chodzę nigdy sam jeden do lasu.

Az M.

Paryż, 12 lipca.

Układy o zawieszenie broni. — Wiadomości z Paryża: Książę Napoleon — Wiadomości z Rzymu: przesilenie finansowe. — Stephens i Roberts. — Langiewicz i komitet reprezentacyjny. — Nasi emigranci ofiarują koronę polską królowi saskiemu — Czyny Gostkowskiego ojca i wojewody Hipolita Jaworskiego, ozdobionego orderem Orła Białego wielkiej wstęgi.

Zaufanie do pokoju nie jest już tak powszechne i zaczyna chwiać się pod wpływem zwłoki w zawarciu zawieszenia broni i w obec najświeższych faktów.

Książę Napoleon miał udać się do Włoch dla prowadzenia układów w przedmiocie zawieszenia broni; lecz wkroczenie do prowincji wenecjańskiej jenerała Cialdiniego zniewoliło rząd francuzki do zaniechania tej misji. Panuje tu przekonanie, że warunki przywiezione przez księcia Reuss są niepodobne do przyjęcia.

Z Rzymu donoszą, że komitet narodowy rzymski zmusza wszystkich młodych ludzi, ażeby szli zaciągać się do szeregów armji włoskiej; komitet mazzinistowski przeciwnie zabrania młodzieży opuszczać Rzym, gdyż chce obalić rząd rzymski. Przesilenie finansowe przybiera w Rzymie coraz większe rozmiary. Ażio od wymiany banknotów papiezkich na srebro lub złoto wynosi 8%.

Dwaj fenjeni, Roberts i Stephens, kłócą się o władzę z takąż gwałtownością, z jaką Mierosławski kłócił się o toż samo z Langiewiczem. Roberts chce znowu wkroczyć do Kanady i pomścić się za porażki doznane pod Campo-Bello, Fort-Erie i Pigeon-Hill. Stephens chce przeciwnie rozwinąć sztandar zielony w Irlandji przed końcem jeszcze tego roku. Na cóż się przydadzą te kłótnie, kiedy rząd Stanów Zjednoczonych przedsiębierze środki dla unicestwienia wszelkich usiłowań fenjenów?

Nasz komitet reprezentacyjny tymczasowy ma zamiar zaprotestować przeciw czynnościom Langiewicza, który pozwala sobie, jak powiada komitet, „wbrew naszej najwyższej woli (sic), zaciągać polaków do swej osobistej służby." Wiadomo, że Langiewicz otrzymał zkądsiś pieniądze; lecz lepiej byłoby, ażeby użył takowe na co innego, a nie na płacę dla próżniaków, którzy nie chcieli dotąd wcale pracować. Ani włosi, ani prusacy nie potrzebują pomocy Langiewicza—austrjacy wkroczą do Berlina lub też prusacy do Wiednia, bez upraszania na to o pozwolenie eks-dyktatora.

Polityka nie świętuje: nasi patrjoci, nasi dyplomaci i nasi jenerałowie naradzają się nad zamiarem ofiarowania korony polskiej królowi saskiemu, w zamian za tę, którą monarcha ten utracił. Czy widzicie? Nasi ziomkowie, którzy chodzą bez butów, rozdają korony! Co na to powie książę Władysław? Niezawodnie zaprotestuje on przeciw temu. Tymczasem król saski myśli o polakach nie więcej jak o tem, co się dzieje na księżycu. Sympatje jego dla rewolucji polskiej są znane; około 80 emigrantów zostało aresztowanych w Dreźnie, a 160-u wypędzono z Saksonji.

Gostkowski, ojciec słynnego przewódcy bandy, który wziął podejściem u kupców towarów za 30,000

ranków, wezwany został przez trybunał dep. Sekwany o zapłacenie sumy 300 franków, którą pożyczył mu niejaki Słubicki. Ojciec wart syna, odpowiedział bowiem swemu wierzycielowi, który przyszedł do niego dopomnieć się o zwrot 300 franków: „Nie pożyczam nigdy od nikogo pieniędzy, mam ich pełne kieszenie, bywaj zdrów!” Cóż to za efronterja.

Pułkownik-wojewoda Hipolit Jaworski, ozdobiony orderem Orła Białego wielkiej wstęgi, zdobył się teraz na nowy czyn. Zarządzał on przy ulicy Gomboust Nr 7 hotelem, będącym własnością pułkownika Raczkowskiego. Wywiązał się on tak wybornie z tego zadania, że zrujnował właściciela. Raczkowski poniósł przez to 40,000 franków straty. Bronisław Wołowski przyczynił się potężnie do tego marnotrawstwa. Hotel ten miał piękną klijentelę, mieszkała tam bowiem znaczna liczba dam. Jako prawdziwy szlachcic, Jaworski nie chciał brać od tych dam pieniędzy za stół i mieszkanie, lecz za to stary Adonis odwiedzał często swe piękne lokatorki, które były mu nieskończenie wdzięczne za jego rzadką hojność. Ruina tego domu mocno zasmuciła pewne damy paryzkie, polskie i niemieckie, które wychwalały szlachetną bezinteresowność pana wojewody. P. Raczkowski jest mocno zasmucony, lecz dla czegóż powierzył on zarząd swego hotelu świętoszkowi Jaworskiemu? P. Raczkowski czytuje *Dzien. Warsz.*, dla czegóż nie pamiętał życiorysu Jaworskiego? Gdyby był o nim pamiętał, nie zostałby zmistyfikowanym i okradzionym. *A. M.*

Neapol, 5 lipca.

(Spóźniona.)

* Obecne położenie i usposobienie umysłów. — Następstwa przesilenia monetarnego.

W miarę jak wiadomości w obozie stały się jaśniejsze i wyraźniejsze o bitwie z 24-go z. m., duch publiczności wzmacnia się i czeka z niecierpliwością na nowe spotkanie, w którem dzielna nasza armja mogłaby się odwetować. Trudno sobie wyobrazić, jak szczegóły o tej bitwie odżywiły nadzieje włochów, a szczególniej, co dziwniejsza, naszego prostego ludu. Neapolitańczycy, słusznie czy nie byli niekorzystnie sądzeni jako żołnierze, a z niecierpliwością oczekiwali sposobności, aby okazać swym braciom z Włoch północnych i całej Europie, że są waleczni na polu bitwy; i dotrzymali też słowa. W istocie, każda korespondencja z obozu, donosi o wytrwałości i odwadze naszych wojsk, a szczególniej naciskają na pojedyncze czyny waleczności południowców. Śmiały obrót jenerała Pianelli, neapolitańczyka, który zmusił cały batalion tyrolczyków do złożenia broni, a który zjednał mu dowództwo korpusu po jenerale Durando; zdobycie sztandaru nieprzyjacielskiego przez jednego żołnierza z naszego miasta; i tysiąc innych zaszczytnych wypadków, przechodzi z ust do ust z najwyższą radością. Nasi *lazzaroni* niegdyś tak obojętni, są w siódmem niebie; zbierają się tu i owdzie nad brzegiem morza, na rogach ulic, w szynkach, z głową do góry, ożywieni, i gestykulują jak potępieńcy, rozprawiając o epizodach wojny lub je opowiadając.

Jak zwykle, cokolwiek też krytykują, co jest do przebaczenia ludziom ciemnym; ale kiedy dzienniki roztrząsają ten lub ów plan kampanji, oceniają zasługi tego lub owego, to już przechodzi granice, i można się cieszyć, że istnieje prawo, tak zwane Crispiego, pozwalające położyć temu tamę. W obecnej chwili wszyscy chcą wiedzieć, dla czego rząd na nowo nie otwiera werbunku ochotników w naszej prowincji, gdzie jest wiele młodzieży, która nie zdołała zaciągnąć się do wojska w ciągu trzech dni, podczas których trwały u nas werbunki. Wiele powodów stoi temu na przeszkodzie, a naprzód trudność uzbrojenia i ubrania tylu ludzi, która jest tak wielką, że rekruci drugiej kategorji i gwardje narodowe uruchomione niedawno powołane, jeszcze nie zostały zupełnie ubrane, chociaż już nieco wyćwiczyły się w służbie frontowej. Niezawodnie rząd byłby bardzo zadowolniony, żeby mógł mieć do rozporządzenia o 40 do 50 tysięcy ludzi więcej, ale nie pragnie wcale masy zdezorganizowanej i bezkarnej. Odpowiedź prezesa gabinetu udzielona deputacji prasy florenckiej uspokoiła wszystkich w tej mierze. Rząd, powiedział on, zastrzegając sobie swobodę działania, przyjmuje współudział i rady dobrze myślących obywateli, aby doprowadzić do pomyślnego skutku dzieło narodowe, a jakiekolwiek zajdą wypadki, Włochy mogą być pewne, że rząd nie cofnie się wstecz i *będzie sam prowadził wojnę*. To oświadczenie prezesa ministrów, przyszło doskonale w porę, szczególniej kiedy pewne wieści, niewiadomo zkąd pochodzące utrzymywały, że Francja postanowiła wejść w szranki, a na dowód tego podawano, że dostawcy francuzcy już przybyli do Turynu dla przysposobienia magazynów. Lecz dzięki Bogu, jeszcze tego nie potrzebujemy, a wieści te niezawodnie pochodzą z Francji, gdzie zbytecznie przesadzono następstwa bitwy pod Custozzą, i gdzie sądzą powszechnie, że żaden naród nie może się odznaczyć na polu bitwy bez pomocy armji francuzkiej. Porównywają naprzykład bitwę pod Custozzą w 1866 r., z bitwą w tymże samym punkcie w 1848 r., która miała tak opłakane następstwa i wnoszą, że Włochy tak samo upadną jak wtenczas. Kto tak myśli, zupełnie nierozumie różnicy pomiędzy dwoma epokami naszej historji. Natenczas mieliśmy tylko małą armję piemoncką; ludność była rozdwojona; rządy w różnych państewkach nienawistne wzajemnie, a Europa nieprzychylna lub obojętna. Teraz mamy armję wyborną, ludność zjednoczoną i wytrzymałą, a Europa patrzy na nas łaskawem okiem Włochy silne swemi prawami i zgodnością ludu, nawet gdyby los nie sprzyjał ich orężowi, pewne zwycięztwa na końcu, czekałyby na chwilę odwetu.

Przesilenie monetarne przybrało takie rozmiary, że władza ujrzała się zmuszoną wdać się, chociaż jej prawo do tego, bardzo jest wątpliwe; lecz w czasach wyjątkowych potrzeba wyjątkowych środków. Kiedy się widzi tysiące osób, przez pięć do sześciu godzin wystawionych na pałące słońce, oczekujących w ściśku i tłoku przed bankiem na to, aby zmienić kilka franków w papierach na drobne brzęczące, nie można wstrzymać się od powiedzenia, że ten stan rzeczy jest nieznośny, a z czasem może nawet stać się niebezpiecznym. Jakże było temu zaradzić. Kwestor nie znalazł innego środka, jak udanie się do głównych wekslarzy i za porozumieniem z nimi oznaczył maksymum 5% za zmianę papierów na drobne. Wczoraj umowa ta została wprowadzona w wykonanie. Z drugiej strony kwestor wydał najenergiczniejsze postanowienia przeciw niepoprawnym monopolistom, a ponieważ niektórych z nich osadzono w więzieniu policyjnem, spodziewają się z wrażenia jakie to musiało sprawić w tamtem świecie, że raz się skończy ten obrzydliwy monopol drobnych, przyprowadzający do rozpaczy ubogich i bogatych. *G. P.*

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-major *Maksimowicz*, dowódca 3-ej baterji artylerji grenadjerów z m Suwałk; rzeczywisty radca stanu, baron *Ungern-Sternberg* z m. Rygi; kamerjunker dworu Jego Cesarskiej Mości *Bazylewski* z Paryża:—wyjechał jenerał-major *Sobolewski* do Brześcia.

W dniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 475, wyjechało osób 558; — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 130, wyjechało osób 184; — statkami parowemi przyjechało osób [illegible], wyjechało —; — onegdaj w ogóle przyjechało osób 732, w tej liczbie z zagranicy 8; wyjechało 590, w tej liczbie za granicę 8.

* *Listy niewłaściwe do skrzynek pocztowych włożone* w dniu 17 lipca 1866 roku a mianowicie pod adresem: Ladendorf dla Jankla Halbring w Białym-stoku, dziedzic dóbr w Odochowcu, Franciszek Kłosiński w Zarebach, Sosnowski w Trojanowie, Kołdowski w Gąskach, Surowiecki w Rażnach, Aleksander Lenczowski w Strzelnach, Iwan Herin w Petersburgu, Józef Napiórkowski w Irkucku, Paweł Tiszczenko w Piriatinie Połtawskiej gub, Józef Zylbersztejn w Korcu, Jan Mikusak bez oznaczenia miejsca, Hersz Susman w Brześciu-litewskim, Ludwik Szumski w Grodnie.

Kalendarz.

We czwartek, 19 lipca, — św. Wincentego a Paulo wyzn. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 2; zach. o godz. 8 min. 9.

W piątek, 20 lipca, — śśw. Eljasza pror. i Czesława wyzn. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 4; zach. o godz. 8 min. 8.

Widowiska.

Warszawa, dnia 6 (18) Lipca.

WIELKI TEATR. — *Jutro*, Opery komiczne: **Dzwonek**; **Pensjonarki**. (Zacznie się o godzinie 8-ej). — *Wczoraj* dawano Operę komiczną **Dzwonek** i balet **Robert i Bertrand**, było osób 200.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, **Doktór Robin; Zapraszam Pułkownika; Nie mam czasu.** (Zacznie się o godz. 8-ej).

SALA RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Jutro*, Wielkie Przedstawienie Astronomji, Fizyki i Agioskopji, (**druga serja**), w trzech częściach, *przez profesora fizyki P. Amberga.* Wielkie fizyczno-optyczne przedstawienie biegu planet około słońca. Odmiany księżyca, zaćmienie słońca i księżyca, drogi komet i t. d. według systemu Tycho de-Brahe, Galileusza, Kopernika, Kepplera, przy czytaniu w języku polskim, krótkiego popularnego objaśnienia. — Początek o godz. 8-ej. — Cena miejsc **o połowę zniżona** a mianowicie: krzesła w pierwszych dwóch rzędach kop. 50; pierwsze miejsce kop. 25; drugie miejsce kop. 15.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dziś* i codziennie, Wielki Koncert B. Bilsego. — We środy i soboty Symfonje.

Jutro. — I. Uwertura z op. Hugonoci, Meyerbeera; Morgana-kadryl, Hertla; Larghetto, Grosmana; Finał z op. Łucja, Donizettego. — II. Karnawał rzymski, charakterystyczna uwertura, Berlioza; Wielka arja z op. Niema z Porticy, Aubera (solo na trąbce); Kolonnen-walc, Straussa; Nebelbilder, fantazja Lumbyego. — III Uwertura z op. Flet zaczarowany, Mozarta; Les Fauvettes, polka Bosketa; Schlummer-arja i chór skrzypków z opery Afrykanka, Meyerbeera; Verbrüderungs-marsz, Straussa. — (Zacznie się o godz. 6 i pół; — cena wejścia kop. 20).

RAPPO-TEATR. — *Jutro*, **Wielkie Przedstawienie.** Po raz pierwszy: **Hrabia Alzaga**, czyli zjawienie się duchów w ruinach klasztoru de Kastro. Romantyczno-czarodziejska pantomina w 2-ch aktach, podług L'ange de la nuit, ou: Les spectres vivants et impalpables dans les ruines du couvent de Castro. Nowe dekoracje: w 1-ym akcie: Kaplica św. Anioła przy świetle księżyca; w 2-m akcie: Cmentarz i ruiny klasztoru de Castro. — Początek o godzinie 7½. — Otwarcie kasy o godzinie 6-ej.

ELDORADO. — Przedstawienie **Spiewaków paryzkich.** — Zacznie się o godz. 7½ — Cena wejścia kop. 20.

ORPHAEUM (ulica Miodowa w domu Lessera). — Codziennie, sztuki magiczne i zjawienie się duchów w ruinach klasztoru de Castro. — Miejsce numerowane kop. 30; — wejście do ogrodu kop. 20. - Zacznie się o godzinie 7-ej.

Ceny targowe

dnia 5 (17) lipca 1866 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od — ruble srebrne		do — i kopiejki	
Pszenica Waga 224—240 f.	5	70	8	10
Żyto „ 200—230 f.	4	—	4	65
Jęczmień	—	—	—	—
Owies	3	—	3	12
Groch polny	—	—	6	—
Kartofle.	2	40	2	50

Pud siana od k. 27½—30. Pud słomy od k. 25—30;

Dowozy: Pszenicy 90; Żyta 80, Jęczmienia —; Owsa 150 korcy.

Wiadro okowity od rs. 3 k. — do rs. 3 k. 21½.

Garniec „ od kop. 98 do rsr. 1 kop. 5.

Wymierzono w Urzędzie Konsum. wiader 1838.

Dnia 4 (16) b. m. chorych w ośmiu cywilnych szpitalach: przybyło 66, wyzdrowiało 80, umarło 2, pozostało 1605, (mężczyzn 685, kobiet 920); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 162, kobiet 167.

Obserwatorjum Meteorologiczne.

5 (17) lipca.	10 godz. z rana	10 godz. w.
Barometr w milimetrach	749 4	749.0
Termometr Reaum.	+ 12.0	+ 17.8
Stan nieba	mgła	pochmurny

Największe ciepło + 18 2 R. Najmniejsze ciepło + 11.0 R.

Z rana d. 6 (18) lipca + 15 0 R. ciepła.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 11.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt.

Petersburg d. 5 (17) Lipcu 1866 r.

	za rubel srebrny
Wexle na Londyn 3 mies.	27 7/16
„ Hamburg „	24⅛
„ Amsterdam „	135
„ Paryż „	2*3
„ Berlin 15 dni za 100 R. ..	
5a. Pożyczka Sieglitza..............	86½
6a. „ „	
7a. „ Rothschilda	
1a. „ Premjowa z r. 1864	108½
2a. „ „ z r. 1866..........	106
5% Bilety Bankowe	84¾
Akcje wielkiego Tow. dróg żelaz. za 125 R. .	129½
Obligacje „ „ „	
Akcje drogi żel Warsz. Terespolskiej......	95
6% Metaliki	
4% „ Kupon z Lutego	
„ z Sierpnia	
Imperjały	
Dyskonto	
London Lfg..................	

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. *3897*). *Magistrat miasta Warszawy.*

W zastosowaniu się do przepisów Lombardowych, podaje do wiadomości powszechnej, a mianowicie osób interesowanych, że licytacja na fanty w rzeczonym lombardzie zastawione, jako to: srebro różnego gatunku i rozmaitych kształtów, brylanty, perły, zegarki, suknie, bieliznę i wszelkiego rodzaju kosztowności, których właściciele w oznaczonym ostatecznie terminie nie wykupili, lub zaprolongować zaniedbali, rozpocznie się w dniu 22 Sierpnia (3 Września) 1866 r. i aż do czasu zupełnego ich wyprzedania, codziennie wyjąwszy dni świątecznych i niedzielnych od godziny 9 z rana do 1 z południa w lokalu lombardowym, pomieszczonym w głównym korpusie pałacu Namiestnikowskiego odbywać się będzie.

Życzący więc nabyć sobie rzeczone przedmioty, zechcą się znajdować w miejscu i czasie wyżej oznaczonym, a zakupione fanty zaraz po przybiciu kupna srebrem lub biletami bankowemi płacić.

Termin ostateczny do wykupienia lub prolongowania wzmiankowanych fantów srebrnych i złotych najdalej do dnia 8 (20) Lipca 1866 r, wszelkich zaś innych do dnia 6 (18) Sierpnia t. r. oznaczonym został

Dlatego interesowani a mianowicie właściciele takowych fantów przed upływem powyższego terminu do kasy lombardu o wykupienie lub prolongowanie zgłosić się są zobowiązani.

Wszyscy właściciele fantów dotychczas niewykupionych w czasie właściwym, którzy pomimo niniejszego ogłoszenia o tyle staną się obojętnemi na własny interes, iż nie będą korzystać z terminu wyżej oznaczonego do wykupienia lub prolongowania zastawionych fantów, a mianowicie, którzy takowego wykupu lub prolongowania przed dniem 8 (20) Lipca 1866 r. co do wyrobów złotych i srebrnych, a przed dniem 6 (18) Sierpnia t. r. co do innych nie dopełnią, sami sobie winę przypiszą, gdy zastawione przez nich fanty złote i srebrne nie trzymające prób przepisanych niezawodnie w wykonaniu art. 3 Najwyższego Ukazu z dnia 10 (22) Kwietnia 1851 r. o zaprowadzeniu w Królestwie jednostajnych prób złota i srebra, oraz art. 29 zaprowadzającego w tym celu probiernie przy Mennicy Warszawskiej, tejże Mennicy do stopienia, a zarazem zamiany na gotowiznę po cenach właściwych odstąpione, a inne na licytacji w Lombardzie sprzedane zostaną.

Ażeby się nikt z osób interesowanych niewiadomością o niniejszem obwieszczeniu wymawiać nie mógł, takowe przez pisma czasowe jako to: Dziennik Warszawski, Gazetę Polską, Warszawską i Policyjną, oraz Kurjer Codzienny i Warszawski, niemniej przez przylepienie drukowanych egzemplarzy onego w miejscach publicznych do wiadomości powszechnej podaje się.

Warszawa d. 11 (23) Czerwca 1866 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu Jenerał Major,
Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Luceński.

(N. D. *4262*) *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego*

Na skutek żądania przez stronę interesowaną wniesionego, właściwemi dowodami popartego i w zastosowaniu się do art. 3 Najwyższego Ukazu, z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r. o poszukiwaniu zagubionych lub skradzionych Listów Zastawnych lub Kuponów, podaje do powszechnej wiadomości, iż Izydor Kozłowski, właściciel dóbr Wólka w Gubernji Augustowskiej położonych, utracił List Zastawny Okresu III-go Serji I-ej Lit. C Nr. 52539 bez kuponów. Ostrzega się przeto, że obieg powyższego Listu, zakwestjonowany niniejszem zostaje, i że w skutek tego, każdy nabywca Listu powyższego, byłby powołanym przez poszkodowanego Izydora Kozłowskiego do rozprawy sądowej o własność zakwestjonowanego Listu.

Warszawa d 23 Czerwca (5 Lipca) 1866 r.
p. p. Prezesa,
Generał-Lejtnant Gieczewicz.
Pisarz Iżycki.

(N. D. 4210). *1-й Понтонный Полубаталіонъ.*

При ввѣренномъ мнѣ полубаталіонѣ, расположенномъ въ кр. Новогеоргіевскѣ, будутъ продаваться, съ публичнаго торгу, 16 Понтонныхъ и 1 инструментальная фуры, прежняго образца, а потому назначаются торги Іюля 25 дня, а переторжка 28 дня того же лица.

Кр. Новогеоргіевскъ, Іюня 30 дня 1866 г.
Командиръ Полубаталіона,
2) Подполковникъ, Добровольскій.

(N. D. *4250*) *Urząd Loterji w Królestwie Polskiem*

Podaje do wiadomości kolektorów i osób interesowanych, że ciągnienie I-ej Klasy 107 Loterji Klasycznej, stosownie do § 5 przepisów i objaśnień planu, rozpoczętem zostanie dnia 25 Lipca (6 Sierpnia) b. r. o godzinie 10 z rana, w dniu zaś 23 Lipca (4 Sierpnia) t. r. o godzinie 9 z rana, odbywać się będzie w Sali ciągnień Loterji publicznie, w obecności osób od rządu na ten cel wyznaczonych, wliczenie w koło 23500 numerów, loterję 107 składających.

Jeżeliby więc, kto z obecnych przy tej czynności, posiadając przy sobie los zakupiony, chciał przekonać się, czyli jego numer do wliczenia w koło jest przygotowany, może w kolei tego sta, z którego los przypada, przed rozpoczęciem wliczenia, mianowicie od godziny 9 do 11 z rana, zażądać nietylko okazania takowego numeru, ale nadto przeliczenia całej setki, co nikomu odmówionem nie będzie.

Warszawa dnia 2 (14) Lipca 1866 roku.
Naczelnik Urzędu Loeschern.
Sekretarz Urzędu J. K. Noiński.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE

(N. D. *4186*). *Sąd Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału IV. Oddział Hypoteczny.*

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki okręgowej.

1. Nieruchomości w mieście Nowymdworze na placach policyjnemi Numerami 196, 197, 206 i 207 oznaczonych, znajdującej się w posiadaniu Leona Krywich będącej, z domu drewnianego i zabudowań w podwórzu składającej się.

2. Nieruchomości również w mieście Nowymdworze Numerem policyjnym 128 oznaczonej stary ratusz zwanej z domu w połowie drewnianego, w drugiej murowanego, oficyny i komorek składającej, w posiadaniu Dawida Złotykamień i Gerszona Frenkiel będącej.

3. Kolonji we wsi i gminie Brudno położonej Nr. 24 Tabeli prestacyjnej oznaczonej, przestrzeni gruntu morgów 89 prętów 70 miary nowo-polskiej obejmującej, na której znajdują się zabudowania gospodarskie, w posiadaniu Franciszka de la Place będących wszystkich w Okręgu Warszawskim.

Uwiadamia strony interesowane, iż takowa regulacja nastąpi w Sądzie Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału IV. w Pradze pod Warszawą w domu pod Nr. 381 posiedzenia odbywającego w d. 18 (30) Października 1866 roku.

Wzywa przeto interesentów aby w terminie powyższym prawnie stawili się, żądania swoje i wnioski do protokułu pierwiastkowej regulacji podali i dokumentami takowe usprawiedliwili. Niezgłaszający się w terminie ulegną prekluzii z prawa wypływającej.

Jeżeliby właściciele nieruchomości wywołanych, w terminie do regulacji nie stawili się na żądanie interesentów nie tylko ulegną karze pieniężnej, ale nadto utracą wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jakie w skutek akt regulacyjnych wydane będą nastąpi dnia 22 Października (3 Listopada) 1866 r. i od tego dnia czas do odwołania się od nich upływać zacznie.

Praga, dnia 1 (13) Lipca 1866 roku.
Podsędek, Radwan.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. *4156*). *Rząd Gubernjalny Warszawski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 11 (23) Lipca r. b. o godzinie 12 z południa, w sali posiedzeń Rządu Gubernjalnego odbędzie się licytacja in plus, na jednoroczne od dnia 1 Lipca r. b. wydzierżawienie dóbr Skuły w powiecie Warszawskim, poczynając od zniżonej ceny rs. 725 wyłącznie podatków i pod warunkami: złożenia świadectwa kwalifikacyjnego do dzierżawy dóbr rządowych, vadium gotowizną wyrównywającego półrocznej cenie dzierżawnej, zapłacenia Skarbowi rs. 270 na utrzymanie miejscowego proboszcza, wreszcie oddania lub nie, stosownie do życzenia dzierżawcy, za opłatą procentu inwentarzy żywych i martwych na gruncie się znajdujących.

O innych warunkach w sekcji dóbr przekonać się można.

Warszawa d. 30 Czerwca (12 Lipca) 1866 r.
Vice Gubernator, Daniłow.
Naczelnik Kancelarji, Swiętochowski.

(N. D. *4058*). *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Z powodu bezskutecznego upływu dwóch terminów licytacyjnych w dniach 25 Marca (6 Kwietnia) i 7 (19) Czerwca r. b. na wydzierżawienie od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1866 r. do tejże daty 1872 czyli na lat sześć części dóbr Boczki Swidrowo lit. A i E, po Ignacym Niedzwieckim skonfiskowanych w Powiecie i Gubernji Augustowskiej położonych, Rząd Gubernjalny podaje do powszechnej wiadomości, że na sali zwykłych posiedzeń Rządu Gubernjalnego Augustowskiego w Suwałkach, odbywać się będzie w d. 26 Lipca (7 Sierpnia) r. b. pomiędzy godziną 12 w południe a *3* po południu trzeci termin licytacyjny na wydzierżawienie pomienionych dóbr Boczki Swidrowo na lat sześć pro 1866/72 poczynając od sumy zniżonej rs. 198 kop. 75, wyraźnie rubli srebrem sto dziewięćdziesiąt ośm kopiejek siedmdziesiąt pięć na roczną dzierżawę ustanowionej oprócz podatków, które dzierżawca obok opłaty dzierżawnej ponosić będzie.

Każdy zatem mający chęć ubiegania się o tę dzierżawę, obowiązany jest w terminie i miejscu wyżej oznaczonem zgłosić się i złożyć:

a) Świadectwo kwalifikacyjne postanowieniem Księcia Namiestnika Królewskiego z d. 24 Stycznia 1818 r. przepisane, a przez Naczelnika właściwego Powiatu wedle wzoru reskryptem Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 4 (16) Września 1857 roku Nr. 32,178/15,466 wskazanego wydane, wykazujące zamożność najmniej dwuletniej dzierżawie wyrównywającą, które przynajmniej na trzy dni przed terminem licytacyjnym ma być Rządowi Gubernjalnemu przedstawione do rozpoznania.

b) Kwit Kasy Skarbowej na złożone vadium wyrównywające $1/4$ części sumy za podstawę do licytacji przyjętej i dokompletować takowe zaraz po licytacji w stosunku postąpionej całorocznej ceny dzierżawnej.

Przytem Rząd Gubernjalny informuje licytantów, że obowiązani przyjąć wszelkie warunki do dzierżawy dóbr rządowych przepisane, jak niemniej te, które od roku 1864 rozporządzeniem Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 13 (25) Maja 1864 r. Nr. 7862 i 2472 za obowiązujące wskazane zostały, a nadto dodatkowe:

Że dzierżawca za stan dóbr żadnej do nikogo pretensji rościć nie ma prawa i poprzestanie na takim ich stanie, w jakim obecnie znajdują się.

Że dzierżawca za późne objęcie posesji żadnej do Skarbu pretensji formować nie będzie miał prawa.

Że na wypadek sprzedaży dóbr lub innego nieman zarządzenia umowa o dzierżawę tych dóbr zawrzeć się mająca po upływie pierwszych trzech lat w każdym następnym roku rozwiązaną być może.

Żadne zastrzeżenia ze strony ubiegających się do tej dzierżawy przyjęte nie będą, deklaracje zatem ich winny być bezwarunkowe a kto się utrzyma przy licytacji od daty podpisania protokułu staje się obowiązanym względem Rządu pod utratą złożonego vadium oraz pod rygorem ogłoszenia na jego risico nowej licytacji a chociażby zrtwierdzenie tego protokułu lub uchylenie jego później jak w miesiąc po jego dacie przez Komisję Rządową Przychodów i Skarbu nastąpiło, nie będzie mógł rościć żadnej z tego tytułu pretensji.

Nadto ostrzega się współubiegających, aby nie dopuszczali się zmowy i udzielania sobie odstępnego jako dążących do zmniejszenia korzyści jakie Skarb zamierzył osiągnąć przez licytację w razie bowiem dostrzeżenia tego do odpowiedzialności na drodze Sądowej pociągnięci zostaną.

Warunki licytacyjne do dzierżawy dóbr przedmiotowych w każdym czasie w biurze Rządu Gębernialnogo przejrzane być mogą.

Suwałki, d. 22 Czerwca (4 Lipca) 1866 r.
p. o. Gubernatora, Gervais.
p. o. Vice-Gubernatora, Ceretilew.
2) za Naczelnika Kancelarji, Osipowicz.

(N. D. *4218*). *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w sali zwykłych posiedzeń Rządu Gubernjalnego Augustowskiego w mieście Suwałkach od godziny 11 z rana w dniu 26 Lipca (7 Sierpnia) r. b. odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1866 r. do dnia ostatniego Maja 1869 r. dóbr Turpapie w ekonomji Preny Powiecie Marjampolskim położonych od sumy dzierżawnej rs. 1793 k. 47, wyraźnie rs. tysiąc siedm set dziewięćdziesiąt trzy kop czterdzieści siedm oprócz podatków na odpowiedzialność dotychczasowego dzierżawcy.

Każdy więc mający zamiar ubiegania się o wspomnioną dzierżawę, znajdować się winien w miejscu i terminie wyżej wskazanym zaopatrzony:

a) W świadectwo kwalifikacyjne postanowieniem Księcia Namiestnika Królewskiego z dnia 24 Stycznia 1818 roku przepisane, a wydane przez właściwego Naczelnika Powiatu podług wzoru przez Komisją Rządową Przychodów i Skarbu z dnia 4 (16) Września 1857 roku Nr. 32198/15466 wskazanego, które wykazywać ma zamożność konkurenta najmniej dwuletniej dzierżawie i podatkom wyrównywającą a które żeby mogło być wcześnie rozpoznane na trzy dni przed licytacją Rządowi Gubernjalnemu złożyć należy.

b) W świadectwo Kasy Skarbowej na złożone vadium w kwocie wyrównywającej 1/4 części sumy do licytacji przyjętej, tudzież gotowizną na uzupełnienie tego vadium do wysokości postąpionej przezeń rocznej ceny dzierżawnej.

Utrzymujący się przy dzierżawie obowiązany będzie przyjąć wszystkie warunki umowy z dotychczasowym dzierżawcą na lata 1857/69 zawartej a przez Komisją Przychodów i Skarbu z dnia 4 (16) Lipca 1857 roku Nr. 39060 i 18721 zatwierdzonej, którą przejrzeć może w biurze Rządu Gubernjalnego w każdym czasie, w godzinach biurowych.

Żadne zastrzeżenia ze strony konkurentów przyjęte nie będą, zobowiązania ich zatem winny być bezwarunkowe, a każdy utrzymujący się przy licytacji zrzeka się wszelkich pretensji za późne objęcie posesji i poprzestanie na takim stanie dóbr w jakim je obejmuje od urządzonej w tychże administracji Skarbowej

Z chwilą zaś podpisania protokułu licytacyjnego, nowy dzierżawca staje się obowiązanym względem Skarbu pod utratą złożonego vadium i rygorem ogłoszenia na jego odpowiedzialność nowej licytacji, a chociażby zatwierdzenie lub uchylenie tegoż protokułu później jak w miesiąc czasu po jego dacie przez Komisją Skarbu nastąpiło, nie będzie mógł ztąd rościć żadnej pretensji.

Uprzedza się współubiegających, aby nie dopuszczali między sobą zmowy i udzielania odstępnego dla zmniejszenia korzyści jakie Skarb zamierzył osiągnąć przez licytacją gdyż wrazie dostrzeżenia tego, winni do odpowiedzialności sądowo-karnej pociągnięci zostaną.

Suwałki d. 23 Czerwca (7 Lipca) 1866 r.
Zarządzajacy Wydziałem, Grabowski.
za Naczelnika Sekcji Pacholski.

(N. D. *4264*). *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Ponieważ ogłoszona na dzień 25 Czerwca (10 Lipca) r. b. licytacja na entrepryzę reperacji murowanej cerkwi Jednowierców w Pokrowsku oraz oparkanienia cmentarza cerkiewnego tamże dla braku konkurentów do skutku niedoszła, przeto Rząd Gubernjalny podaje do powszechnej wiadomości że w terminie skróconym t. j. w dniu 12 (24) Lipca r. b. o godzinie 1 z południa, na Sali posiedzeń Rządu Gubernjalnego odbędzie się powtórna na powyższą entrepryzę przez opieczętowane deklaracje in minus licytacja poczynając od sumy rs. 900 kop. 24 i pół wyliczonej zatwierdzonym na ten cel anszlagiem i pod warunkami wskazanemi w poprzednim ogłoszeniu w numerach 133, 139 i 144 Dziennika Warszawskiego oraz numerach 24, 25 i 26 Dziennika Urzędowego Gubernji Augustowskiej zamieszczonym.

Mający zatem chęć ubiegania się o powyższą entrepryzę, powinni w terminie i miejscu powyżej oznaczonem, złożyć osobiście lub pocztą nadesłać na ręce Gubernatora Cywilnego deklarację podług wzoru poniżej domieszczonego i na stemplu szacunkowem ceny kop. 30 napisaną do której winien być dołączony kwit na złożone w Kasie gubernjalnej lub powiatowej vadium gotowizną lub papierami na ten cel do przyjmowania upoważnionemi, wyrównywające jednej dziesiątej części sumy anszlagowej to jest rs. 90 oraz na koszta ogłoszenia licytacji rs. 10, jakowe vadium i koszta ogłoszenia nieutrzymującym się przy licytacji zaraz zwrócone będą, utrzymującego się zaś przy takowej, powiększone być winno na kaucją w stosunku ustąpionej sumy do 1/5 części która to kaucja zatrzymaną zostanie w depozycie Banku Polskiego na pewność dotrzymania warunków zawrzeć się mającego kontraktu.

Inne warunki licytacyjne tudzież anszlagi każdego dnia w godzinach biurowych przejrzane być mogą w wydziale administracyjnym biura Rządu Gubernjalnego wyjąwszy niedziele i dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rządu Gubernjalnego Augustowskiego z dnia 1 (13) Lipca r. b. Nr. 5869, podaję niniejszą deklaracją iż obowiązuję się wykonać entrepryzę reperacji Cerkwi Jednowierców w Pokrowsku i oparkanienia Cmentarza cerkiewnego tamże, za sumę rs. N kop. N (literami wypisać sumę) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami przedlicytacyjnemi objętym.

Zaświadczenie Kasy N na złożone w niej vadium rs. 90 oraz na koszta ogłoszenia licytacji rs. 10, składam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub o przesłanie na mój koszt przez pocztę do N upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. Pisałem w N dnia N mca N 1866 r. (podpisać imię i nazwisko).

Suwałki d. 1 (13) Lipca 1866 r.
p. o. Vice Gubernatora Ceretilew.
p. o. Radcy Wydziału, Bortnowski.
Naczelnik Sekcji Sulicki.

(N. D. 4020) *Zarząd Komunikacji w Królestwie Polskiem.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że podług wskazanych postanowieniem Rady Administracyjnej z d. 16 (28) Maja 1833 r. zasad o licytacjach w biurze Zarządu Komunikacji w Warszawie d. 13 (25) Lipca r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się przez opieczętowane deklaracje, licytacja na wykonanie obót reperacyjnych, mianowicie:

1. W sekcji drogowej Łomżyńskiej:

a) Na trakcie Kowieńskiem około reperacji pokładów mostowych i bruków w mieście Pułtusku na rs. 1,597 k. 25.

b) Na trakcie Białostockiem około reperacji mostu taryfowego Nr. 176*a* na rub. sr. 455 kop. 48½.

Razem na rs. 2,052 kop. 73½, wyraźnie rubli srebrem dwa tysiące pięćdziesiąt dwa kopiejek siedmdziesiąt trzy i pół, obliczonych w kosztorysach przez Zarząd zatwierdzonych, po potrąceniu już kwot, w tychże kosztorysach na wydatki nieprzewidziane zamieszczonych, od przedsiębierstwa wyłączających się.

2. W Sekcji drogowej fabrycznej, na trakcie fabrycznym około reperacji mostów taryfowych 187*b* i 189*a* na grobli pod Sieradzem położonych, obliczonych w kosztorysie na rs. 1,180 kop. 47, wyraźnie rubli srebrem tysiąc sto ośmdziesiąt kopiejek czterdzieści siedm.

Licytacja rozpocznie się co do każdej Sekcji oddzielnie in minus od sum wyżej wyszczególnionych.

Mający chęć podjęcia się rzeczonych entrepryz, winien w dniu powyżej oznaczonym i miejscu na ręce Naczelnika Zarządu Komunikacji złożyć swą deklarację opieczętowaną na papierze stemplowym kop. 30 wedle wzoru poniższego, czysto, wyraźnie, bez skrobania i poprawek napisaną z wyrażeniem w takowej liczbami i literami ilości procentu jaki odstępuje na korzyść Skarbu od sumy kosztorysowej.

Do deklaracji dołączony być winien kwit na vadium od 1-m w sumie rs. 308, wyraźnie rubli srebrem trzysta ośm, ad 2-m w sumie rs. 177, wyraźnie rubli srebrem sto siedmdziesiąt siedm, gotówką, listami zastawnemi, z kuponami lub innemi papierami procentowemi wedle przepisów na vadia przyjmowanemi, złożone do depozytu Banku Polskiego lub Kasy Skarbowej przy Magistracie miasta Warszawy i w gotowiźnie kwota rs. 15, wyraźnie rubli srebrem piętnaście na koszta ogłoszenia licytacji, które nieutrzymującym się przy licytacji napowrót odbierze.

Deklaracje nie podług wzoru napisane i kwitem na złożone vadium nie opatrzone, jako też warunkowe będą nie ważne, a złożone po godzinie 12 w południe nie będą przyjęte i na takowe wzgląd mianym nie będzie.

Wreszcie na kopertach deklaracji oprócz adresu do Zarządu Komunikacji w Królestwie domieszczone powinny być wyrazy: „Deklaracje do licytacji dnia 13 (25) Lipca r. b. odbyć się mającej na roboty reperacyjne w Sekcji drogowej (Łomżyńskiej lub Fabrycznej).

Kosztorysy zatwierdzone i szczegółowe warunki do licytacji w biurze Zarządu Komunikacji, każdodziennie oprócz świąt od godziny 9 ej z rana do 3-ej po południu przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Zarządu Komunikacji z d. 24 Czerwca (6 Lipca) r. b. Nr. 2973, podaję niniejszą deklarację, przez którą obowiązuję się wykonać roboty reperacyjne w Sekcji drogowej NN. od sumy NN. kosztorysem rzeczonych robót obliczonej na rzecz Skarbu odstępuję procentów od sta NN. wyraźnie (liczbę wypisać literami), poddając się zarazem wszelkim zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Zaświadczenie czyli kwit Kasy NN. na złożone vadium rs. NN. i gotowiznę rs. 15 na koszta ogłoszenia licytacji dołączam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o przesłanie na mój koszt upraszam.

Stałe zamieszkanie moje w NN.

Pisałem w N. dnia NN. miesiąca NN. 1866 roku.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 24 Czerwca (6 Lipca) 1866 r.

Naczelnik Zarządu,
General-Lejtnant, Szuberski.
(2) Naczelnik Kancellarji, Benevoni.

(N. D. 4261). *Zarząd Pałaców Cesarsko-Królewskich w Królestwie Polskiem.*

Podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w Łazienkach Królewskich, odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację, różnych ruchomości starych i wyszłych z użycia, jako to: przedmiotów meblowych, uprzęży z koni, niemniej drzwi, ram okiennych i t. p., pochodzących z restauracji w budowlach. Licytacja rozpocznie się w dniu 28 Lipca (9 Sierpnia) r. b. i kontynuować się będzie aż do ukończenia takowej każdodziennie wyjąwszy dni niedzielnych i świątecznych od godziny 10 z rana do 2 po południu.

Warszawa dnia 2 (14) Lipca 1866 roku.

w zastępstwie,
Głównie Zarządzającego Pałacami,
Pomocnik Tegoż,
Naczelnik Biura Zarządu Kwieciński.

(N. D. 3867) *Urząd Konsumcyjny Miasta Stołecznego Warszawy.*

Zawiadamia że w dniu 12 (24) Lipca b. r. o godzinie 11-ej z rana, odbędzie się w biórze tutejszym mieszczącem się w Gmachu Rządowym przy ulicy Leszno pod Nr. 706 licytacja in minus przez deklaracje opieczętowane, na urządzie nowych pioruno ciągów na zabudowaniach tegoż gmachu, od sumy rs. 623 wykazem kosztów obrachowanej, z przypuszczeniem wszystkich bez żadnego wyłączenia konkurentów.

Mający chęć podjęcia się tej roboty winni złożyć deklaracje opieczętowane na ręce Naczelnika Urzędu Konsumcyjnego, najdalej do godziny 11-ej z rana, w dniu do licytacji oznaczonym, czysto bez poprawek skrobań oraz przekreśleń napisane, i w nich wyraźnie literami wymienić sumę, za jaką entreprzyę tę dokonać zamierzają.

Do Deklaracji dołączyć należy zaświadczenie Kasy Urzędu Konsumcyjnego lub innej Rządowej na złożone vadium rs. 104.

Warunki likwidacyjne i wykaz kosztów, każdodziennie w oddziale ogólnym bióra tutejszego są do przejrzenia.

Wzór do deklaracji.
(pisać na stemplu za kop. 30)

Wskutek ogłoszenia Urzędu Kunsumcyjnego z d. 13 (25) Czerwca r. b. Nr. 4439 podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się podjąć urządzenia piorunociągów na zabudowaniach gmachu Rządowego Nr. 706 przy ulicy Leszno podług wykazu kosztów z d. 2 (14) Maja r. b. za sumę (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach objętym, któremi są znane, i te w zupełności przyjmuję. Zaświadczenie Kasy N. na złożone tamże vadium N załączam. Stałe moje zamieszkanie jest w N pisałem w N dnia N miesiąca N.

(podpisać imie i nazwisko)
p. o. Naczelnika Urzędu, Witkowski.
Sekretarz Urzędu, Leśniewski.

(N. D. 4211). *Окружное Интендантское Управленіе.*

ОБЪЯВЛЕНІЕ
Окружнаго Интендантскаго Управленія Варшавскаго Военнаго Округа.

По утвержденному Военнымъ Совѣтомъ въ 8день Іюня 1866 г. плану, на заготовленіе припасовъ и матеріаловъ для продовольствія съ 1867 г. 11 госпиталей Варшавскаго Военнаго Округа, назначено произвести торги въ мѣстахъ расположенія Госпиталей, въ самыхъ Конторахъ.

Торги будутъ произведены въ одинъ срокъ безъ переторжки, изустные и посредствомъ запечатанныхъ объявленій и будутъ рѣшительные.

Сроки торгамъ назначены въ Конторахъ госпиталей:

Кельцкаго 25 Іюля (6 Августа) 1866 г.
Ловичскаго 29 Іюля (10 Августа) 1866 г.
Варшавскаго Александровскаго 1 (13) Августа 1866 г.
Брестъ-Литовскаго 1 (13) Августа 1866 г.
Варшавскаго Уяздоскаго 4 (16) Августа 1866 г.
Люблинскаго 8 (20) Августа 1866 г.
Новогеоргіевскаго 8 (20) Августа 1866 г.
Ивангородскаго 11 (23) Августа 1866 г.
Ломжинскаго 11 (23) Августа 1866 г.
Замосцьскаго 16 (28) Августа 1866 г.
Сувалкскаго 17 (29) Августа 1866 г.

Торги будутъ производится на основаніяхъ изъясненныхъ въ Сводѣ Военныхъ постановленій части 4 кн. I. и свода законовъ Гражданскихъ части I, книги 4.

Окружное Интендантство, объявляя объ этомъ къ всеобщему свѣденію, присовокупляетъ:

1. Желающимъ участвовать въ торгахъ, предоставляется принять весь подрядъ продовольствія и содержанія госпиталя, или же поставку только одного, или нѣсколькихъ разрядовъ.

2. Залоговъ подъ неустойку нужно 2% съ суммы исчисленной по количеству припасовъ израсходованныхъ въ 1865 году.

3. Залоги будутъ приниматься всѣ дозволенные закономъ.

4. Срокъ для поставки припасовъ назначается одинъ годъ, но съ тѣмъ, что поставка можетъ быть утверждена и на болѣе продолжительный срокъ, не далѣе однако 4 лѣтъ, если будутъ желающіе и объявятъ цѣны выгоднѣе, нежели на одинъ годъ.

5. При равенствѣ цѣны мѣстныхъ торговцевъ на отдѣльные разряды, съ цѣнами оптовыхъ подрядчиковъ, поставка будетъ утверждаться преимущественно подрядчикамъ изъ мѣстныхъ промышленниковъ, но съ тѣмъ, если всѣ разряды, или нѣкоторые изъ нихъ, отъ 70 до 75% общей подрядной суммы порознь будутъ разобраны.

6. Поставка дровъ, вѣниковъ и метелъ, будетъ производиться на новыхъ кондиціяхъ.

7. Объявленія должны быть написаны разборчиво, безъ подчистокъ и поправокъ а буде таковыя случатся, должны быть оговорены.

8. Кондиціи (на точномъ основаніи коихъ безъ всякаго измѣненія должна производиться поставка припасовъ и матеріаловъ въ госпитали); а равно вѣдомости о количествѣ израсходованныхъ припасовъ въ 1865 году, а также объявленіе Военнаго Министерства (разосланное при Ст. Петербургскихъ и Московскихъ вѣдомостяхъ) о подрядѣ заготовленія ихъ съ 1867 года, желающіе могутъ видѣть заблаговременно какъ въ госпитальныхъ Конторахъ, гдѣ назначаются торги, такъ и въ Окружномъ Интендантскомъ Управленіи.

Г. Варшава, 2 Іюля 1866 года.

Окружной Интендантъ,
Генералъ-Маіоръ, Хоментовскій.
1 И. д. Начальника Отдѣленія.
Подполковникъ, Вейнтраубъ.

(N. D. 4212). *Окружное Интендантское Управленіе.*

Варшавскій Помѣщикъ Ипполитъ Мавриківевъ Коньяръ, вызывается, въ теченіи шести мѣсяцевъ отъ дня первой публикаціи, для уплаты опредѣленнаго съ него, Коньяра, положеніемъ Временнаго Общаго Присутствія Главнаго Интендантскаго Управленія 15 Апрѣля 1866 г., взысканія въ сумѣ 101,359 р. 72 коп., по неисправной поставкѣ имъ провіанта для войскъ лѣваго Крыла Кавказской Арміи на 1862 годъ.

Начальникъ Отдѣленія,
Настальскій.
1 Столоначальникъ, Петровъ.

(N. D. 4161). *Вержболовская Таможня.*

Вержболовская Таможня объявляетъ, что на 18 (30) будущаго Іюля въ 12 часовъ полудня, назначена ею продажа съ публичнаго торга разныхъ конфискованныхъ товаровъ, а именно: бумажныхъ по оцѣнкѣ на 107 руб. 84 коп., шерстяныхъ — 31 руб. 70 коп., вина шампанскаго — 75 руб. 75 коп., шкуръ бобровъ рѣчныхъ — 91 руб., разныхъ мелочныхъ товаровъ — 75 руб. 28 коп., а всего по оцѣнкѣ на 381 руб. 57 коп. и по этому желающіе покупать эти товары, могутъ явиться въ сію Таможню къ означенному сроку.

Посадъ Кибарты, 25 Іюня 1866 года.

Членъ, Яблочкинъ.
3) Секретарь Млынарскій.

(N. D. 4263) *Полевой N. 1 Инженерный Паркъ.*

На основаніи предписанія Начальника 1й Саперной Бригады отъ 2 Іюня с. г. за N. 1342 въ Г. Закрочимѣ при тамошнемъ Паркѣ, имѣютъ производится публичные торги 28 Іюня (9 Августа) и переторжка 2 (14) Августа съ 11 часовъ утра на продажу обоза старой конструкцій съ принадлежностями; подробныя условія на эту продажу можно будетъ видѣть въ Канцеляріи Парка въ Г. Закрочимѣ находящейся.

Закрочимъ 2 Іюля 1866 г.
Командиръ Полка
Полковникъ,

(N. D. 4162) *Asesor Ekonomiczny Okręgu Kujawskiego.*

W skutek reskryptu Rządu Gubernjalnego Warszawskiego z dnia 6 (18) Czerwca r. b. N. 58632/10544 Asesor Ekonomiczny podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 11 (23) Lipca r. b. o godzinie 2 po południu odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu Włocławskiego w mieście Włocławku publiczna głośna in plus licytacja, na trzechletnie pro 1866/9 poczynające od dnia 20 Maja (1 Czerwca) r. b. wydzierżawienie folwarku Rembów położonego w b. Ekonomji Kowal, bez prawa propinacji.

Licytacja zacznie się od sumy rocznej ceny dzierżawnej rs. 124 kop. 32 i pół.

Każdy mający chęć zadzierżawienia pomienionego, folwarku zechce w oznaczonym powyż m-cu i czasie przybyć, przy zaopatrzeniu się w vadium półrocznej cenie dzierżawnej in plus postąpionej wyrównywające i w kaucję odpowiadającą sumie rocznej cenie dzierżawnej in plus postąpionej i podatkom jako przed wejściem do posesji folwarku wymagane, oraz w świadectwo kwalifikacyjne postanowieniem Namiestnika Królestwa z dnia 24 Stycznia 1818 roku przepisane.

Warunki pod jakiemi folwark Rembów wydzierżawionym zostanie, każdego czasu w Rządzie Gubernjalnym Warszawskim w Sekcji dóbr i lasów rządowych niemniej u podpisanego Asessora ekonomicznego w mieście Brześciu odczytanemi być mogą.

Brześć d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1866 roku.
Asesor Kolegjalny A. Przepiórkowski.

(N. D. 3916). *Naczelnik Powiatu Wieluńskiego.*

Podaje do wiadomości osób interesowanych, że w dniu 26 Lipca (7 Sierpnia) r. b. o godzinie 11 z rana, odbywać się będzie licytacja w Biórze Naczelnika Powiatu Wieluńskiego, in minus przez opieczętowane deklaracje na entreprzyzę zabrukowania ulic Piotrkowskiej i Lelowskiej, z urządzeniem na tej ostatniej ulicy mostu drewnianego w mieście Przyrowie. Suma anszlagowa na te roboty, wynosi rsr. 444 kop. 20½, oraz pomoc bez-płatna szarwarkowa dni ciągłych 711½, pieszych dni 186½.

Każdy przystępujący do licytacji, winien złożyć dowód jednej z kas skarbowych lub miejskich, na deponowane w niej wadjum, bądź gotowizną, bądź papierami kredytowemi na kaucje przyjmowanemi, w ilości rsr. 44 kop 81½, oraz świadectwo właściwej władzy policyjnej, co do swej zamożności, konduity, jak również pełnoletności, bez tych bowiem dowodów, deklaracja za nieważną będzie uznaną.

Bliższa wiadomość o warunkach tej entreprzy, powziętą być może w Biurze Naczelnika Powiatu Wieluńskiego w godzinach biurowych.

Deklaracje napisane być powinny czytelnie czysto bez poprawek lub skrobań, na papierze stemplowym ceny kop. 15, podług wzoru poniżej zamieszczonego

Wieluń dnia 10 (22) Czerwca 1866 roku.
Śmidecki.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Wieluńskiego, z dnia 10 (22) Czerwca 1866 r. Nr. 10955, składam deklarację podjęcia się entreprzyzy zabrukowania ulic Piotrkowskiej i Lelowskiej, z urządzeniem na tej ostatniej mostu drewnianego w mieście Przyrowie, za sumę rsr. (tu wypisać liczbami i literami sumę.)

Dowód na złożone wadjum, w kwocie rsr. 44 kop. 81½ składam, które jeżeli się nie utrzymam przy entreprzyzie, sam odbiorę.

Warunki licytacyjne odczytałem i tym się w zupełności poddaję

Pisałem w N. dnia N. 1866 r. (tu wymienić czytelnie imie i nazwisko, oraz miejsce stałego zamieszkania.

(N. D. 3934) *Naczelnik Powiatu Lubelskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 12 (24) Lipca r. b. w biórze Naczelnika Powiatu Lubelskiego od godziny 9 rannej do 12 w południe odbywać się będzie in minus licytacja przez składanie opieczętowanych deklaracji na reperację odwachu, szopy artyleryjskiej i maneżu w mieście Łęcznie od sumy anszlagowej rs. 755 kop. 72¾, przystępujący do licytacji, obowiązanym jest złożyć kwit kasy Skarbowej na złożone vadium w sumie rsr. 75 kop. 57, które utrzymujący się przy licytacji dokompletować winien zaraz do wysokości ⅓ sumy anszlagowej rs. 151 kop. 14, jako kaucję na pewność wykonania robót.

Warunki i anszlagi do przejrzenia znajdują się w biórze Naczelnika Powiatu. Deklaracje mają być podawanemi podług niżej zamieszczonego wzoru, gdyż inne i bez kwitu kasowego przyjętemi nie będą.

Wzór do deklaracji.

Niżej podpisany NN. zamieszkały w N. w powiecie NN. obowiązuję się podjąć restauracji odwachu, maneżu i szopy artyleryjskiej w mieście Łęcznie za sumę rs. NN. kop. N. poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym. Zaświadczenie kasy NN. na złożone vadium w kwocie rs. 75 kop. kop. 57, wyraźnie rubli srebrem siedmdziesiąt pięć kopiejek pięćdziesiąt siedm dołączam.

Lublin d. 9 (21) Czerwca 1866 r.
Sekretaz Gubernjalny, Szczygielski.

(N. D. 4068). *Naczelnik Powiatu Ostrołęckiego.*

Na zasadzie reskryptu Rządu Gubernjalnego Płockiego z dnia 3 (15) Czerwca r. b. Nr. 25,469/4,239, podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 26 Lipca (7 Sierpnia) r. b. o godzinie 10 z rana odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu przez opieczętowane sekretne deklaracje in minus licytacja na entreprzyzę wytłoczenia w r. b. to jest do dnia 18 (30) Września r. b. 187¾ sąż. kub. szabru do konserwacji drogi bitej z miasta Ostrołęki do Ostrowi, oraz wykonania robót to jest: plantunku 755¼ sążenów podłożnych, odarniowania sążenów kwadrat. 723,33 tłoczenia kamieni na szaber 123,01 sążenów kubicznych i rozesłania szabru 123,01 sążenów kubicznych na budującej się drodze bitej 2-go rzędu z m. Ostrowi do stacji drogi żelaznej w Małkini, a to od sumy kosztorysowej rs. 2,619 k. 2½.

Deklaracje przyjmowane będą tylko do godziny 10-ej z rana do licytacji oznaczonego.

Deklaracje te mogą być nadsyłane pocztą franco lub osobiście składane do rąk Naczelnika Powiatu lub jego miejsce zastępującego na stemplu ceny kop. 30 bez skrobań, poprawek i przekreśleń i napisane podług poniżej domieszczonego wzoru, z dołączeniem kwitu Kasy Powiatowej, Gubernjalnej lub Banku Polskiego na złożone vadium w kwocie rs. 262 oznaczone.

Vadium nieutrzymującym się przy licytacji zaraz zwrócone będzie, a utrzymującego się na tejże będzie zatrzymane i nadto skompletuje się do ⅕ części sumy licytacyjnej.

Vadium nie gotowizną, ale w kwitach powyższych Kas do deklaracji dołączonych, ma być składane pod nieważnością podanych deklaracji.

Do składanych deklaracji dołączone być winny świadectwa miejscowych władz o miejscu stałego zamieszkania i zamożności konkuren-

ta, bez tego bowiem deklaracje za nieważne uważane będą.

Po odbyciu licytacji podawane deklaracje chociażby wyższe obejmowały oferty przyjmowane nie będą, a to stosownie do rozporządzenia Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych z dnia 12 (24) Czerwca 1864 roku Nr. 11,531 i 7,283.

Warunki licytacyjne szczegółowe w każdym czasie wyjąwszy dni świątecznych w biurze moim przejrzane być mogą

Ostrołęka d. 23 Czerwca (5 Lipca) 1866 r.

(2) Boglewski.

Wzór do deklaracji.

W skutku ogłoszenia Naczelnika Powiatu Ostrołęckiego z d. 23 Czerwca (5 Lipca) r. b. Nr. 10,556, składam niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się wziąść entrepryzę wytłoczenia w r. b. to jest do dnia 18 (30) Września r. b. $186^{7}/_{36}$ saż. kub. szabru do konserwacji drogi bitej z m. Ostrołęki do Ostrowi, oraz wykonania robót to jest plantunku $755^{3}/_{7}$ sażenów podłużnych odarnowania skarp lamówki saż. kwadr. 728,33, wytłoczenia szabru 123,01 saż. kub. i rozesłania 123,01 saż. kub. szabru na budującej się drodze bitej 2-go rzędu z miasta Ostrowi do stacji drogi żelaznej w Malkini za sumę rs. (tu wypisać sumę liczbami i literami wyraźnie bez skrobań) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Kwit kasy N. ze złożonego vadium w kwocie rs. 262 dołączam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o nadesłanie mi na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1866 r.

(tu wypisać wyraźnie imie i nazwisko).

(N. D. 4108). *Naczelnik Powiatu Olkuskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniach 7, 8, 9, Sierpnia r. b. odbywać się będzie w mieście Pilicy, przed Sekwestratorem Skarbowym Iwanickim, licytacja głośna in plus, na sprzedaż zajętych przez tegoż w dobrach Lgota Murowana przedmiotów, jako to:

a) Owiec rasy poprawnej sztuk 600.

b) Koni cugowych sztuk 5.

c) Wolant 1.

d) Powóz nowy fabryki Warszawskiej 1, a to na satyswakcją należności Skarbowych sumę rs. 1,593 kop. 19½ wynoszących.

Każdy zatem chęć kupnaa mający, w terminie i miejscu zgłosić się zechce.

2 Olkusz, d: 21 Czerwca (3 Lipca) 1866 r.

Ruszocki.

(N. D. 4155). *Naczelnik Warszawskiej Straży Ogniowej.*

Zawiadamia: iż stosownie do upoważnienia JW. Ober-Policmajstra miasta Warszawy z d. 16 (28) Czerwca Nr. 82,732 otrzymanego, w dziedzińcu zabudowań Straży Ogniowej części I przy ulicy Nalewki, w dniu 7 (19) Lipca r. b. o godzinie 10 z rana odbywać się będzie przez publiczną licytację sprzedaż starego żelaza ze starych kar i różnych efektów z użycia wyszłych i dla tejże straży nieprzydatnych.

Każdy więc chęć kupna mający, zechce się w terminie i miejscu wyż oznaczonem stawić.

Nadmienia się przytem, iż po zakupieniu przedmiotów, takowe za złożeniem zaraz zalicytowanej za nie kwoty, tegoż samego dnia zabrane być mają.

Warszawa d. 30 Czerwca (12 Lipca) 1866 r.

(3) Pułkownik, Majewski

(N. D. 4164) *Sekwestrator Skarbowy Powiatu Sieradzkiego.*

1. Podaje do wiadomości, że licytacja odbywać się będzie w mieście Widawie na dniu 12 (24) Lipca r. b. zajętych na rzecz Skarbu objektów jako to: koni cugowych pięć, powozu i 200 sztuk skopów.

(N. D. 4164) *Sekwestrator Skarbowy Powiatu Sierazkiego.*

2. Podaje do publicznej wiadomości, że odbywać się będzie licytacja w Sieradzu na dniu 15 (27) Lipca r. b., przedmiotów na rzecz podatków zajętych jako to: powozu, czterech cugowych koni i mebli machoniowych

Sieradz d. 27 Czerwca (9 Lipca) 1866 r.

Teresiński.

(N. D. 4270). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Rocha Mianowskiego Asesora Kolegialnego emeryta, w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane majęcego, w poszukiwaniu sumy rs. 4,500 z procentem od dnia 1 Czerwca n. s. 1865 r. i kosztów od Bogumiła i Marjanny z Sohrów małżonków Baumgart obywateli, właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 129 przy ulicy Piekarskiej położonej, tamże zamieszkałych, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 14 (26) Września 1865 roku sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Piekarskiej pod Nr. 129 w gminie Magistratu miasta Warszawy w Cyrkule policyjnym I. pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału I, na gruncie dziedzicznym położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Gotlieba czyli Bogumiła i Marjanny z Sohrow małżonków Baumgart należąca i w tychże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana dwupiętrowa, gontami kryta, jeden komin murowany mająca.

2. Oficyna masiv murowana dwu piętrowa, dachówkę kryta, cztery kominy murowane mająca.

3. Brama drewniana.

4. Kloaka z desek pod dachem blaszanym.

5. Wozownia i stajnia masiv murowane, dachówką kryte.

6. Szopa czyli kurnik z desek pod deskami.

7. Studnia drzewem cembrowana z pompą, i korbą żelazną.

8. Podwórze pierwsze kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej jest 15-stu lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone.

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Jenerał-Majorowi Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Macieja Kwiatkowskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Felicjanowi Stępkowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału I w Warszawie pod Nr. 1667 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 17 (29) Września 1865 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości dnia 18 (30) Września 1865 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10 z rana, dnia 24 Listopada (6 Grudnia) 1865 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 1 (13) Października 1865 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie d. 2 (14) Października 1865 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 24 Listopada (6 Grudnia). 8 (20) Grudnia 1865 r. 22 Grudnia (3 Stycznia) 1865/6 r., trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości N. 129 w Warszawie przy ulicy Piekarskiej, położonej Trybunał turejszy wyrokiem daty 22 Grudnia (3 Stycznia) 1865/6 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 28 Stycznia (9 Lutego) 1866 r. godzinę 10 rano który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Guberni Warszawskiej w Warszawie w wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 5,000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego zaś w terminie ostatecznym od ⅔ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1865/6 roku.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 129 w Warszawie położona przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Adwokatowi za sumę rs 5,000 i Trybunał wyrokiem daty 28 Stycznia (9 Lutego) 1866 r. zapadłym wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży pomienionej nieruchomości na dzień 15 (27) Marca 1866 r godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od ⅔ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 31 Stycznia (12 Lutego) 1866 r.

Pićarz Trzbunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy z powodu zaszłych sporów odbytym być niemógł zatem Trybunał wyrokiem illacyjnym daty 13 (25) Maja 1866 r. zapadłym wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 129 w Warszawie położonej na dzień 27 Czerwca (9 Lipca) 1866 r. godzinę 10 rano który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I pod N. 559 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,990 kop. 61⅓ jako ⅔ części szacunku przez biegłych w taksie Sądowej wynalezionego.

Warszawa d 18 (30) Maja 1866 r.

Pisarz Trybunału.
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin wyżej oznaczony niemógł przyjść do skutku, zatem Trybunał tutejszy wyrokiem illacyjnym daty 28 Czerwca (10 Lipca) 1866 r. zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości N. 129 w Warszawie położonej na dzień 28 Lipca (9 Sierpnia) 1866 r. godzinę 10 rano który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I pod N. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 9,990 kop. 61⅓ jako ⅔ częsci szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynalezionego.

Warszawa d. 29 Czerwca (11 Lipca 1866 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 4257) Podaje się do wiadomości, że na mocy wyroku Trybunału Cywilnego I. Instancji Guberni Radomskiej w Radomiu w d. 9 (21) Stycznia 1863 r. zapadłego, pomiędzy Anielą z Targowskich i Marcelim małżonkami Kochanowskimi, współwłaścicielami dóbr Kobylanek, w dobrach Modliborzycach Okręgu Opatowskim Gubernji Radomskiej zamieszkałymi, których Obrońcą jest Leon Romanowski Patron w Radomiu, z jenej; a Pulcherją z Ziembińskich Targowską wdową, matką i opiekunką główną nieletnich Maryanny Teofili 2 imion i Henryka Józefa Antoniego 3 imion Targowskich, w mieście Okręgowem Kielcach, Gubernii Radomskiej zamieszkałą, tudzież Józefem Targowskim, w dobrach Raju, okręgu Soleckim Gubernii Radomskiej zamieszkałym, przydanym opiekunem tychże nieletnich, których obrońcą jest Franciszek Rytel Patron w Radomiu, z drugiej strony; na przypadek niemożności podziału w nuturze dóbr Kobylanek, sprzedaż tych dóbr w drodze działów przez publiczną licytacyą została postanowioną.

Skutkiem więc tego, wystawione zostają na sprzedaż:

DOBRA KOBYLANKI.

Położone w Gminie Iwanisk, Parafi Strzyżowice, Okręgu i Powiecie Sandomierskim, Gubernji Radomskiej, o 6 wiorst od Opatowa odległe, na trakcie pocztowym do Staszowa. Obejmują przestrzeni dworskiego gruntu morgów 272, prętów 156, według pomiaru. Dotąd włościanie na tych gruntach nie mają żadnych służebności; grunt pszenny w większej ilości. Propinacja czyniła dotąd rocznie rs. 90. Budowle w zupełnie dobrym stanie.

Termin przygotowawczego przysądzenia, odbędzie się w dniu 23 Sierpnia (4 Września) 1866 r. o godzinie 3 po połndniu w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Radomskiej w Radomiu przed Erazmem Karskim Sędzią delegowanym.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,552 kop. 50 jako ceny, za grunta dworskie, przez biegłych, wynalezionej. Zbiór obiaśnień i warunków, przejrzeć można, w biurze Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu i u podpisanego Patrona.

Radom d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1866 r.

Leon Romanowski, Patron.

(N. D. 4272 Podpisany komornik, podaje do wiadomości, iż w d. 7 (19) Lipca 1866 r. o godzinie 10 z rana około trzech Krzyży, zaś w d 8 (20) t. m. i r. o godzinie 9 z rana i 4 po południu na Grzybowie, a o godzinie 11 przed południem i 12 w południe na Muranowie, wszystko w Warszawie jako targach publicznych, prawnie zajęte ruchomości, a mianowicie: meble różne machoniowe, orzechowe i jesionowe, lustra, zegary, bilard, fortepian, naczynia miedziane, konie, owce, butelek 2420 od wódki, wody sodowej, porteru i wina, narzędzia różne kowalskie, to jest: kowadła, młoty, szrubstaki, miechy i t. p., przez publiczną licytację niezawodnie sprzedanemi zostaną.

Jan Orłowski Komornik.

LISTY GOŃCZE.

(N. D. 4073) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Zamojskiego.*

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, ażeby obwinionego o fałsz z krzywoprzysięstwem połączony. a przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się Moszka Gutwiliga mieszkańca miasta Janowa Ordynackiego lat 57 liczącego, wzrostu miernego, twarzy ściągłej, włosów ciemnych, oczów siwych, ust i brody miernych, bez szczególnych znaków ciała, w razie dostrzeżenia ujęły i Sądowi tutejszemu lub innemu najbliższemu odstawiły.

Janów d. 23 Czerwca (5 Lipca) 1866 r.

Sędzia Prezydujący,
Radca Honorowy Przystański.

(N. D. 4062). *Sąd Poprawczy Wydziału Kaliskiego.*

Wzywa wszelkie Władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, iżby na Mośka Alembika vel Krześlewskiego. poprzednio okupnika i handlarza końmi w kolonji i gminie Dzbanki okręgu i powiecie Sieradzkim, a ostatnio w mieście Szczercowie tymże powiecie, mieszkającego, a obecnie z pobytu niewiadomego, o krzywoprzysięstwo obwinionego, przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się. baczną uwagę zwracały i w razie ujęcia, Sądowi tutejszemu pod ścisłą strażą dostawiły. Rysopis poszukiwanego jest następujący: lat ma 52, wzrostu miernego twarzy ściągłej, oczu piwnych, włosów czarnych.

Tyniec pod Kaliszem d. 23 Czerwca (5 Lipca, 1866 r.

Sędzia Prezydujący, Bromirski.

DONIESIENIA PRYWATNE.

W Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego.— Za pozwoleniem Cenzury.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II-й

ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ

ВСЕРОССІЙСКІЙ

ЦАРЬ ПОЛЬСКІЙ,

ВЕЛИКІЙ КНЯЗЬ ФИНЛЯНДСКІЙ

и прочая, и прочая, и прочая.

Указомъ Нашимъ 11/26 іюля 1864 года Мы даровали греко-уніатскому духовенству и приходамъ въ Царствѣ Польскомъ необходимую самостоятельность въ дѣлахъ церковнаго ихъ хозяйства, предоставивъ прихожанамъ, какъ непосредственно, такъ и чрезъ выбранныхъ ими старостъ и учрежденныя ими братства, завѣдываніе церковнымъ имуществомъ.—Въ то же время, принявъ во вниманіе крайній упадокъ, до котораго, по небреженію прежнихъ ктиторовъ, доведены были греко уніатскіе храмы въ Царствѣ, Мы назначили на ихъ возстановленіе достаточныя средства изъ казны. Удовлетворивъ сей первой потребности греко-уніатской церкви въ Царствѣ, Мы признали необходимымъ принять мѣры къ прочному обезпеченію духовенства, коему ввѣрена тамъ греко-уніатская паства. — Разсмотрѣвъ составленныя во исполненіе сего учредительнымъ комитетомъ предположенія объ устройствѣ бѣлаго греко-уніатскаго духовенства, Мы, согласно заключенію комитета по дѣламъ Царства Польскаго, признали за благо оныя утвердить и, вслѣдствіе того, постановили и постановляемъ:

Статья 1. Бѣлому греко-уніатскому духовенству въ Царствѣ Польскомъ присвояется постоянное денежное изъ казны содержаніе. Содержаніе сіе опредѣляется штатомъ, приложеннымъ къ настоящему Указу. *Примѣчаніе.* Независимо отъ ежегодныхъ штатныхъ на содержаніе греко-уніатскаго духовенства расходовъ, опредѣленныхъ означеннымъ штатомъ, казна Царства имѣетъ производить на будущее время и тѣ на содержаніе греко-уніатскаго духовенства расходы, которые, хотя и не внесены въ этотъ штатъ, но истекаютъ изъ постановленій Нашего Намѣстника въ Царствѣ 28 ноября (10 декабря) 1864 г. и 2 (14) іюня 1865 г.

Статья 2. Холмская греко-уніатская епархія раздѣляется на 12 благочиній. Каждому благочинному опредѣляется, независимо отъ содержанія имъ получаемаго по званію приходскаго настоятеля, добавочный окладъ жалованья въ 150 рублей.

Статья 3. Благочинные въ холмской греко-уніатской епархіи избираются каждые три года собраніемъ настоятелей приходовъ, къ каждому благочинію приписанныхъ, и утверждаются въ должности правительственною коммисіею внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ. *Примѣчаніе.* Правительственная коммисія внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ издастъ, съ утвержденія Намѣстника въ Царствѣ, инструкцію, опредѣляющую порядокъ производства означенныхъ выборовъ и правила перехода отъ прежняго способа назначенія Благочинныхъ къ нынѣ установляемому.

Статья 4. Настоятели приходовъ въ холмской епархіи раздѣляются на три разряда. Число приходскихъ настоятелей каждаго изъ сихъ трехъ разрядовъ опредѣлено приложеннымъ къ сему Указу штатомъ.

Статья 5. Правительственной коммисіи внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ предоставляется, по предварительномъ сношеніи съ епископомъ, опредѣлить: которые именно приходы холмской епархіи имѣютъ быть причислены къ каждому изъ вышеозначенныхъ трехъ разрядовъ.

Статья 6. Тѣ греко-уніатскіе приходы, въ коихъ прихожанъ числится менѣе 300 душъ обоего пола, могутъ быть причисляемы къ ближайшимъ приходамъ, по соглашенію правительственной коммисіи внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ съ епархіальнымъ начальствомъ и съ согласія на то самихъ прихожанъ.

Статья 7. Въ тѣхъ случаяхъ, когда, по особенно уважительнымъ причинамъ встрѣтилось бы затрудненіе въ назначеніи духовнаго лица въ званіе приходскаго настоятеля перваго, втораго или третьяго разряда, греко-уніатское управленіе можетъ, пріостановившись до устраненія вышеозначенныхъ препятствій таковымъ назначеніемъ, поручить, по соглашенію съ епископомъ, духовному лицу блюсти приходъ въ качествѣ приходскаго священника, съ предоставленіемъ ему полнаго или уменьшеннаго оклада жалованья.

Статья 8. Приходскій священникъ, назначенный, на основаніи предъидущей статьи, по соглашенію епископа съ греко-уніатскимъ управленіемъ, не можетъ быть лишенъ сей должности безъ предварительнаго разрѣшенія правительственной коммисіи внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ.—Равнымъ образомъ таковой приходскій священникъ не можетъ быть перемѣщенъ епархіальнымъ начальствомъ съ одного прихода на другой безъ разрѣшенія той же коммисіи.

Статья 9. Если приходскому настоятелю или священнику, по какимъ либо обстоятельствамъ, временно поручается епархіальнымъ начальствомъ завѣдываніе еще и другимъ близлежащимъ приходомъ, то онъ, сохраняя окладъ жалованья, присвоенный коренному своему мѣсту, получаетъ, сверхъ того, еще по 50-ти руб. сер. въ годъ добавочнаго вознагражденія за труды свои по другому приходу, независимо отъ всѣхъ прочихъ по оному доходовъ.—Добавочное вознагражденіе сіе отпускается изъ суммы, остающейся отъ незамѣщенной должности приходскаго настоятеля.

Статья 10. Когда приходскій настоятель или священникъ, достигнувъ шестидесяти пяти лѣтъ, продолжаетъ завѣдывать приходомъ, то присвоенный ему по штату окладъ жалованья возвышается на сто рублей серебромъ.

Статья 11. Викаріи назначаются къ нѣкоторымъ церквамъ на нижеслѣдующемъ основаніи:—а) При каждомъ приходѣ, въ коемъ числится болѣе 2,000 душъ, полагается по одному викарію; б) въ каждый приходъ, управляемый благочиннымъ, назначается въ помощь ему викарій; в) сверхъ сего, въ случаѣ внезапнаго открытія мѣста настоятеля прихода и необходимости спѣшнаго назначенія туда священника для исполненія духовныхъ требъ, прежде чѣмъ исполнены будутъ формальности, сопряженныя съ опредѣленіемъ приходскаго настоятеля или священника, епископу предоставляется, по соглашенію съ мѣстнымъ губернаторомъ, временно назначить въ такой приходъ викарія. О лицѣ, опредѣленномъ въ викаріи, епархіальное начальство обязано въ семидневный срокъ увѣдомить греко-уніатское управленіе.

Примѣчаніе. Викаріямъ полагается ежегоднаго жалованья по 150 руб. сер. въ годъ. Жалованье это викаріямъ, временно назначаемымъ на основаніи пункт. 6 сей статьи, производится изъ штатной суммы, опредѣленной на содержаніе мѣстнаго настоятеля прихода.

Статья 12. При каждой приходской церкви полагается причетникъ (дьякъ).—Причетники избираются преимущественно изъ числа воспитанниковъ холмской школы дьяковъ, и утверждаются въ должности управленіемъ греко-уніатскихъ дѣлъ, по соглашенію съ епархіальнымъ начальствомъ. За отправленіе ими обязанностей ихъ при церквахъ, полагается имъ штатное содержаніе, на основаніи нижеслѣдующей статьи 13-й, независимо отъ того добавочнаго жалованья, какое имъ можетъ быть назначаемо въ томъ случаѣ, когда имъ поручается преподаваніе въ мѣстномъ училищѣ.

Примѣчаніе: При недостаткѣ въ кандидатахъ изъ числа воспитанниковъ холмской школы дьяковъ, обязанности причетниковъ могутъ быть поручаемы другимъ благонадежнымъ лицамъ греко-уніатскаго исповѣданія, преимущественно же членамъ мѣстныхъ приходскихъ братствъ, съ назначеніемъ имъ всего или части штатнаго жалованья, по усмотрѣнію правительственной коммисіи внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ.

Статья 13. По количеству получаемаго причетниками изъ казны жалованья, они раздѣляются на три разряда. Распредѣленіе ихъ по означеннымъ разрядамъ предоставляется Греко-Уніятскому Управленію, по предварительномъ сношеніи съ Епархіальнымъ Начальствомъ.

Статья 14. Всѣ десятины, платимыя нынѣ въ пользу Греко-Уніатскаго Духовенства, отмѣняются, и за тѣмъ ни самая десятина, ни накопившіеся по оной недоимки и недоборы не могутъ быть на будущее время взыскиваемы. Въ замѣнъ того, по уваженію къ семейному быту означеннаго духовенства, оставляются по прежнему въ его распоряженіи церковныя земли, принадлежащія приходамъ, равно какъ сервитуты, коими оно пользовалось, причемъ сервитуты незаконно-прекращенные должны быть возстановлены или возмѣщены надлежащимъ обмѣномъ.

Примѣчаніе 1. Причетники должны быть надѣлены изъ принадлежащихъ приходамъ церковныхъ земель, примѣняясь по возможности къ прежнимъ по сему предмету постановленіямъ. Намѣстнику въ Царствѣ предоставляется, по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, издать надлежащія о семъ правила.

Примѣчаніе 2. Разборъ и разрѣшеніе дѣлъ о принадлежащихъ Греко-Уніатскому духовенству сервитутахъ возлагается на мѣстныхъ Коммисаровъ и Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ, примѣняясь къ порядку, установленному по дѣламъ о сервитутахъ, принадлежащихъ крестьянамъ, при чемъ, въ случаяхъ, когда оказалось бы невозможнымъ безъ важнаго разстройства для владѣльческаго хозяйства возстановить или обмѣнять сервитутъ, неправильно отмѣненный, Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ обязаны представлять о таковыхъ дѣлахъ на окончательное разрѣшеніе Учредительнаго въ Царствѣ Комитета.

Статья 15. Такъ называемые строительные капиталы, принадлежащіе церквамъ, а равно капиталы, принадлежащіе церковнымъ братствамъ, сохраняются при прежнемъ своемъ назначеніи.

Статья 16. Лица Греко-Уніатскаго Духовенства, при опредѣленіи въ должности, освобождаются отъ взноса гербовыхъ пошлинъ, опредѣленныхъ Высочайше утвержденнымъ 25 Сентября (8 Октября) 1863 г. Уставомъ о гербовомъ сборѣ.

Статья 17. Плата, установленная за составленіе актовъ гражданскаго состоянія лицъ Греко-Уніатскаго исповѣданія и за выдачу выписей, предоставляется въ пользу завѣдывающихъ приходами духовныхъ лицъ, въ вознагражденіе за труды ихъ по сему предмету.

Статья 18. Плата, взымаемая за исполненіе духовныхъ требъ, записывается сполна въ особую шнуровую книгу, которая должна быть на сей предметъ заведена при каждой церкви. Часть сего дохода, означенная ниже въ ст. 19-й, отчисляется въ пользу церковнаго причта. Остальная затѣмъ часть предоставляется въ распоряженіе церковнаго старосты или братства, на необходимые для богослуженія расходы; а могущіе быть, за покрытіемъ сихъ расходовъ, остатки обращаются на украшеніе церкви и на исправленіе церковныхъ зданій и строеній священно и церковнослужительскихъ.

Статья 19. Изъ означенной въ предъидущей (18) статьѣ платы за исполненіе духовныхъ требъ, поступаетъ въ пользу церковнаго причта доля, соотвѣтствующая таксѣ, установленной за совершеніе требъ, или же въ замѣнъ сего часть, какая будетъ опредѣлена по соглашенію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ съ Епархіальнымъ Начальствомъ.

Статья 20. Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ поручается составить и представить въ Учредительный Комитетъ проектъ правилъ для обезпеченія эмеритурою, при возможно меньшихъ вычетахъ, приходскихъ настоятелей или священниковъ и причетниковъ,

по старости или болѣзни принужденныхъ оставить свое служеніе. Учредительный Комитетъ, по разсмотреніи таковаго проекта, представитъ оный на Наше утвержденіе.

Статья 21. Членамъ холмской Епархіальной консисторіи, присвоиваются оклады жалованья, опредѣляемые приложеннымъ къ сему Указу штатомъ. Члены и Секретарь Консисторіи, по представленію Епископа, утверждаются въ своихъ должностяхъ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ; чиновники же консисторской канцеляріи утверждаются Епископомъ, по представленію Секретаря.

Статья 22. Семинарія холмская остается при прежнихъ средствахъ содержанія, назначенныхъ ей, какъ особыми Нашими, въ разное время послѣдовавшими повелѣніями, такъ и утвержденнымъ 11 (23) января 1858 г. Намѣстникомъ въ Царствѣ штатомъ ея; слѣдующія по сему штату на содержаніе семинаріи суммы имѣютъ быть впредь отпускаемы казною Царства изъ общихъ источниковъ, а не изъ такъ называемыхъ супрессіонныхъ суммъ.

Статья 23. Въ видахъ прочнаго обезпеченія состоящей при Холмскомъ Каѳедральномъ Соборѣ школы дьяковъ, увеличивается присвоенное нынѣ сей школѣ по штату содержаніе. На Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ возлагается утверждать, каждые три года, подробное росписаніе вновь опредѣленной на содержаніе школы дьяковъ штатной суммы на всѣ необходимыя потребности сей школы.

Статья 24. Оказывающіеся въ продолженіи года остатки отъ суммъ, ассигнованныхъ на содержаніе Греко-Уніатскако духовенства, могутъ быть обращаемы на чрезвычайные расходы по содержанію Греко-Уніатскаго духовенства, по содержанію и исправленію Греко-Уніатскихъ церквей и приходскихъ священниковъ и церковнослужительскихъ строеній, и на выдачу пособій духовнымъ лицамъ Греко-Уніатскаго исповѣданія, отличившимся особенными предъ церковью и Государствомъ заслугами, а равно ихъ вдовамъ и сиротамъ. Расходованіе сихъ остатковъ производится Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ съ утвержденія Намѣстника въ Царствѣ.

Статья 25. Всѣ опредѣленные настоящимъ Указомъ новые расходы имѣютъ быть производимы съ 1 (13) іюля 1866 года.

Статья 26. Всѣ прежнія постановленія и распоряженія отмѣняются во всемъ томъ, въ чемъ они съ настоящимъ Указомъ несогласны.

Статья 27. Исполненіе настоящаго Указа, который долженъ быть немедленно внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ. Учредительному Комитету предоставляется разрѣшать сомнѣнія, могущія возникнуть при введеніи сего Указа въ дѣйствіе, и издавать, въ развитіе онаго, надлежащія Инструкціи.

Данъ въ с. Ильинскомъ 18 (30) іюня 1866 года.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою,

(подписано:) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Контрассигновалъ: Главный Начальникъ Собственной Его Императорскаго Величества канцеляріи по дѣламъ Царства Польскаго, Статсъ-Секретарь Н. *Милютинъ*.

Съ подлиннымъ вѣрно:

(подп.) Статсъ-Секретарь Н *Милютинъ*.

(М. П.)

Вѣрно: Директоръ Канцеляріи Учредительнаго Комитета, В. *Бѣлозерскій*.

Списокъ.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою написано:

„Быть по сему.“

въ с. Ильинскомъ

18 (30) іюня 1866 г.

Контрассигновалъ: Главный начальникъ собственной Его Императорскаго Величества канцеляріи по дѣламъ Царства Польскаго, Статсъ-Секретарь, *Н. Милютинъ*.

Вѣрно: Статсъ-Секретарь *Н. Милютинъ*.

ШТАТЪ
бѣлаго Греко-Уніатскаго духовенства въ Царствѣ Польскомъ.

№ по порядку		Число лицъ	Содержаніе въ годъ	
			Одному	Всѣмъ
1	Епископъ Холмскій	1		
	Ему: а., жалованья и столовыхъ	—	4,125	—
	б., на содержаніе дома, отопленіе, освѣщеніе, на духовника, прислугу, служителей и мастеровыхъ при домѣ	—	500	—
	в., на издержки по обозрѣнію епархіи	—	375	—
	Итого	1	5,000	5,000
2	Викарный епископъ Холмской епархіи	1	900	900
3	Епархіальная Холмская консисторія:			
	1. Оффиціалъ	1	600	—
	2. Писарь (секретарь)	1	450	—
	3. Протоколистъ	1	200	—
	4. Канцеляристъ	1	150	—
	На канцелярскіе расходы консисторіи, отопленіе, освѣщеніе, ремонтъ зданія и выдачу суточныхъ денегъ по одному рублю въ день двумъ суррогатамъ и двумъ ассесорамъ	—	—	600
	Итого	4	—	2,000
4	На содержаніе Холмскаго кафедральнаго собора и причта онаго	—	—	4,800
5	Епархіальная Холмская семинарія	—	—	12,450
6	Школа дьяковъ при Холмскомъ кафедральномъ соборѣ	—	—	3,600
7	Благочинные	12	150	1,800
8	*Приходское духовенство*:			
	Настоятели приходовъ: 1-го разряда	10	500	5,000
	2-го разряда	20	400	8,000
	3-го разряда	231	300	69,300
	Викаріи въ приходахъ, имѣющихъ болѣе 2000 душъ прихожанъ	12	150	1,800
	Викаріи при благочинныхъ	12	150	1,800
	Причетники приходовъ: 1-го разряда	10	120	1,200
	2-го разряда	20	100	2,000
	3-го разряда	231	75	17,325
	Итого	546	—	106,425
9	На прибавочное содержаніе приходскимъ настоятелямъ и священникамъ (на основаніи ст. 10-й Указа)	—	—	1,000
10	На стипендіи для обучающихся въ русскихъ гимназіяхъ и прогимназіяхъ сыновей бѣдныхъ Греко-Уніатскихъ священниковъ	—	—	1,000
11	На содержаніе порочныхъ священниковъ (демеритовъ)	—	—	180
12	На постройку и починку священно и церковно служительскихъ строеній	—	—	3,000
13	На постройку и починку Греко-Уніатскихъ церквей	—	—	21,550
14	На общіе экстраординарные по Греко-Уніатскому управленію расходы, производимые по распоряженію Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ	—	—	350
15	На чрезвычайные расходы для Греко-Уніатскаго духовенства, какъ-то: на содержаніе бѣдныхъ больныхъ священниковъ въ больницахъ, на добавочное содержаніе заслуженнымъ членамъ духовенства, на единовременныя пособія имъ же и на другіе непредвидимые расходы, производимые по распоряженію Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, съ утвержденія Намѣстника въ Царствѣ	—	—	5,000
	Всего	—	—	169,055

Примѣчаніе 1. Производимый нынѣ, на основаніи прежнихъ распоряженій, отпускъ дровъ изъ казенныхъ лѣсовъ, на потребности Холмскаго епископа и Холмской семинаріи и Греко-Уніатскихъ духовныхъ лицъ, имѣетъ быть по возможности замѣненъ на деньги, на основаніи особаго соглашенія по семупредмету Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ съ Правительственною Комисіею Финансовъ.

Примѣчаніе 2. Сверхъ опредѣленной настоящимъ штатомъ суммы на постройку и починку Греко-Уніатскихъ церквей, назначенъ на сей предметъ, по особому Высочайшему повелѣнію, временный въ теченіи пяти лѣтъ, начиная съ 1865 года, отпускъ суммъ ежегодно по 50,000 р. сер.

Примѣчаніе 3. Не включенные въ настоящій штатъ, но значащіеся по штату Греко-Уніатскаго духовенства на 1865 годъ, расходы на содержаніе приходскаго духовенства въ Краковѣ (346 р. сер.) и на уплату за остраxованіе церковнаго строенія въ Высокомъ-Мазовецкѣ (5 р. сер.), имѣютъ быть производимы и впредь до дальнѣйшаго распоряженія.

Примѣчаніе 4. Опредѣленное настоящимъ штатомъ ооержаніе лицамъ Греко-Уніатскаго духовенства, отпускается имъ казною по истеченіи каждой трети года, на основаніи росписаній, составляемыхъ Правительственною Комисіею Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.

(Подписалъ:) Предсѣдательствующій въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго, *князь Павелъ Гагаринъ*.

Вѣрно: Директоръ Канцеляріи Учредительнаго Комитета, *В. Бѣлозерскій*.